

Seimas „amerikietiška“ svarstys
įstatymo projekta

Vilnius, gruodžio 7 d. (BNS) — Lietuvos Seimo Biudžeto ir finansų bei Socialinių ir darbo reikalų komitetai, pasitelkę Amerikos demokratijos patirtį, trečiadienį viešai svarstys Labdaros ir paramos įstatymo projektą. Komitetų posėdyje dalyvaus šiuo įstatymu sudomintos nevyriausybines organizacijos bei žurnalistai.

JAV Kongreso tyrimų centro Vašingtone specialisto Paul Rundquist nuomone, „per šį svarstymą komitetų lygmenyje tikimasi išplėsti visuomenės dalyvavimą įstatymų rengimo procedūrose ir komitetų veiklos nušvietimą žiniasklaidoje“.

Šia bendra Seimo ir JAV Tarptautinės plėtros agentūros (USAID) programa skatinamos viešos diskusijos priimančių įstatymus. Seimo pirmojo paviduotojo Andriaus Kubiliaus teigimu, „įstatymų priėmimo procedūrose daug ką reikia taisyti ir tobulinti“.

Pasak A. Kubiliaus, dabar svarstomose Seimo Statuto pataisose „bandoma gana esmingai keisti įstatymų svarstymo procedūrą Seime“.

„Pagrindiniai pakeitimai yra susiję kaip tik su šia tema — ieškome būdų, kaip padaryti

įstatymų leidybos procedūrą kuo atviresnę, kad visuomenė turėtų kuo aiškesnius mechanizmus pareikšti savo nuomonę apie įstatymų projektus, ir kad ta nuomonė būtų argumentuotai svarstoma Seimo komitetuose“, pirmadienį spaudos konferencijoje sakė A. Kubilius.

„Tikimės, kad pasisakys kuo daugiau įvairių grupių ir nevyriausybinių organizacijų atstovų, kurie pateiks savo nuomones ir užduos klausimus komitetų nariams. Taip bus plečiamas viešasis dialogas ir Seimo komitetų galimų sprendimų ratas“, toje pat spaudos konferencijoje sakė P. Rundquist.

Seimo Biudžeto ir finansų komiteto narys Kęstutis Glaveckas mano, kad „Lietuvos kelias į modernią rinkos ekonomiką susijęs ne tik su naujų įrengimų ir technologijų įvežimu, bet pirmiausia su žmonių sąmonės pasikeitimais“.

Atviros įstatymų leidybos seminarą ir viešąjį įstatymo projekto svarstymą jau surengė su USAID bendradarbiaujanti JAV nepelno organizacija „World Learning“, kurios padalinys Lietuvoje veikia nuo 1993 metų.

Smulkieji verslininkai nutraukė
bado akciją prie Seimo

Vilnius, gruodžio 5-7 d. (BNS) — Šeštadienio rytą ištusėjo apsnigta pieva prie Seimo, kur prieš tai septynias paras badavo septyni smulkiųjų verslininkų atstovai.

Bado akcija nutraukta, kai penktadienio vakarą Vilniaus miesto savivaldybė atsisakė pratęsti jai leidimą, remdama si tu, kad kyla pavojus šios akcijos dalyvių sveikatai.

Akcijos dalyviai pareiškė atnaujinsią akciją, jeigu iki gruodžio 11 d. vyriausybė nesusitvarkytų su šiuo reikalu. Smulkieji verslininkai grąšina vėl badauti, jeigu vyriausybė, pradėjusi derybas, vienašališkai jas nutrauktų ir jeigu jose nebūtų pasiektas rezultatas.

„Išvažiavome sustiprėję. Žinome, kad kitą kartą mūsų bus daugiau“, kraudami palapines ir krovinių autobusus, sakė badoautoriai.

Socialdemokratai pasiryžę
nušalinti ūkio ministrą

Vilnius, gruodžio 7 d. (BNS) — Seimo socialdemokratai įsitikinę, kad jų sukaupta informacija apie „abejotiną“ ūkio ministro Vinco Babiliaus veiklą yra pakankamai rimtas argumentas jį atstatydinti.

Spaudos konferencijoje pirmadienį socialdemokratų frakcijos narys Vytenis Andriukaitis pranešė, jog partijos prezidentas savaitgalį oficialiai nutarė paskelbti nepasitikėjimą ūkio ministru V. Babiliumi.

Pusantrų metų medžiaga apie ūkio ministro veiklą rinkusio V. Andriukaitio nuomone, jo turima informacija suteikia „pakankamai daug rimtų argumentų“, kad V. Babilius būtų nušalintas.

Pasak V. Andriukaitio, jo sukaupta informacija liudija apie nekompetentingus V. Babiliaus veiksmus, vadovaujant

Vyriausybės kancleris Kęstutis Čilinskas pasveikino smulkiųjų verslininkų apsisprendimą nutraukti bado akciją.

„Šis išmintingas žingsnis parodė, jog akcijos organizatoriai ir dalyviai suprato, jog teisinge valstybėje valdžia negali svarstyti, tenkinti reikalavimų, jei, ginant politinius ar verslo interesus, grąšinama pavojumi savo ir kitų žmonių sveikatai bei gyvybei“, rašoma šeštadienį išplatintame vyriausybės spaudos tarnybos pranešime.

Vyriausybė pranešė, jog jos vadovai ketina susitikti su akcijos dalyviais ir rengiasi spręsti smulkiųjų verslininkų problemas, jei jie nekels reikalavimų atverti kelią kontrabandai ar kitaip pažeisti Lietuvos žmonių siekius.

Ministerijai, energetikos srityje, privatizavimo veiksmuose, abejonių kelia ir ankstesnės V. Babiliaus ūkinės veiklos teisėtumas.

V. Babilius yra buvęs kelių didelių uždarytų akcinių bendrovių akcininkas. Vyriausybėje jis atstovauja Lietuvos pramonininkų konfederacijai.

V. Andriukaitis anksčiau yra sakęs, kad apie V. Babiliaus veiklą siuntė paklausimus ir gavo atsakymus iš Valstybės kontrolės ir Seimo kontrolierių įstaigos.

Šios savaitės viduryje socialdemokratai ketina Centro, LDDP bei kitoms Seimo frakcijoms pateikti turimą medžiagą ir prašyti paramos, kad Seime būtų pradėta svarstyti nepasitikėjimą ministru.

Kad būtų pradėta nepasitikėjimo procedūra Seime, reikia vieno penktadalio visų parlamentarų parašų.

Lietuvos ir Baltarusijos pasienyje pirmadienį atidaryta naujoji Varėnos pasienio policijos rinktinės Šalčininkų užkarda, nuo kurios iki Baltarusijos sienos yra apie 500 metrų. Bendras užkardos saugomas plotas — 70 kilometrų, pastato statyba, kuriai buvo skirtos tik Lietuvos biudžeto lėšos, kainavo daugiau kaip 2 mln. litų. Užkardos pastatas, kuriame dirbė 182 pareigūnai, pastatytas pagal Europos Sąjungos reikalavimus. Be darbo kabinėtų, užkardoje įrengti poilsio kambariai, virtuvė, mokymų klase. Iškilmingoje atidarymo ceremonijoje dalyvavo ministras pirmininkas Gediminas Vagnorius, vidaus reikalų ministras Stasys Sedžbaras, Vilniaus apskritys vadovas Alia Vidūnas, kiti pareigūnai, kuriems buvo pademonstruoti automatiniai šautuvai, pistoletai, nepašaukiamos liemenės, radijo ryšio priemonės.

Nuotr.: Naujoji pasienio užkarda Tribonių kaime.

(Elta)

Valstybės vadovas nepamiršta
gamtos saugos

Vilnius, gruodžio 7 d. (BNS) — Prezidentas Valdas Adamkus ir Aplinkos ministras Algis Čaplikas mano, kad tolimesnį Nidos oro uosto rekonstrukcijos svarstymai privalo būti kuo viesnės ir atviresnės įvairioms nuomonėms.

„Prezidentas džiaugiasi, kad buvo sustabdyti grandioziniai darbai, niokoje Neringos gamtą“, po pasitarimo prezidentūroje žurnalistams sakė atstovė spaudai Violeta Gaizauskaitė.

Pasak jos, V. Adamkus tikisi, kad oro uosto teritoriją „aukštyn kojom“ apvertę nekokybiškai dirbę statybininkai ištaisys savo darbo klaidas taip, kad „nebūtų gėda dėl suniokotos Neringos gamtos“.

A. Čaplikas sakė, kad su prezidentu sutarė, jog „negali būti nė kalbos“ apie tolesnį Nidos oro uosto plėtimą, ta-

čiau būtina užbaigti jau pradėtus darbus.

Nidoje jau nuo seno nutiestas 600 metrų lėktuvų kilimo takas, tačiau tako ilginimas ir jo prieigų statybos buvo sustabdytos pasipiktinus Lietuvos žaliems, kurių protestą parėmė ir prezidentas V. Adamkus.

Pasitarime buvo pasikeista

Valstybė turi susirūpinti
žmonių psichinę sveikatą

Vilnius, gruodžio 3 d. (BNS) — Prezidentas Valdas Adamkus mano, kad būtina parengti psichinės sveikatos priežiūros valstybinę strategiją ir programą.

Tai žurnalistams sakė prezidento patarėjas Darius Kuolys ketvirtadienį, prezidentūroje apsparsčius psichinės sveikatos priežiūros reformos ir savivadybių sustabdymo problemas.

Pasitarime prezidentas išreiškė susirūpinimą psichinės sveikatos bėkle ir savivadybių lygiu Lietuvoje. V. Adamkus nuomone, tai valstybinio pobūdžio problema, reikalaujanti visos vyriausybės dėmesio.

Valstybės vadovui pritarė Sveikatos apsaugos ministerijos vyriausiasis psichiatras Raimundas Milašionas, kuris žurnalistams sakė, kad psichinių ligų gydymas nėra tik Sveikatos apsaugos ministerijos problema.

Kasmet Lietuvoje nusižudo apie 1,700 žmonių, dešimt kartų daugiau bando nusižudyti. Kiekviena parą Lietuvoje savo noru iš gyvenimo pasitraukia 4-5 žmonės.

Lietuva dabar pirmąją pagal savivadybių skaičių Europoje. Panašūs rodikliai yra Latvijoje ir Estijoje, tačiau kaimyninėje Lenkijoje savivadybių įvyksta 3 kartus mažiau.

R. Milašiono nuomone, reikia įkurti koordinacinę grupę prie vyriausybės ar prezidentūros, kuri derintų įvairių žinybų veiklą, sprendžiant šias problemas.

Pasitarimo dalyviai atkreipė V. Adamkus dėmesį į tai, kad Lietuvoje iki šiol nėra jokios

nuomonės ir dėl Būtingės terminalo statybos pabaigos.

„Prezidentas pabrėžė, kad negalima pradėti šio objekto eksploatavimo, kol neparengtas detalus avarijų likvidavimo planas ir nenumatytos techninės potencialių nelaimių užkirtimo priemonės“, sakė jo atstovė.

A. Čaplikas teigė, kad ministerijai labai nugąsdino ženklos apie neva jau šiemet pradedantį veikti terminalo plėdurą jūroje.

savivadybių sustabdymo programos. Jų nuomone, savivadybės galima patobinti, jei bus imta įgyvendinti konkretios priemonės švietimo, sveikatos, socialinės apsaugos srityse.

Buvo nuspręsta išplėsti Sveikatos apsaugos ministerijos senesnių sudarytą darbo grupę, įtraukiant ir kitų institucijų specialistus.

Baltijos-Amerikos verslo fondui
trukdo netobuli įstatymai

Vilnius, gruodžio 7 d. (Elta) — Jungtinių Valstijų vyriausybės agentūros pareigūnas Vilniuje mėginis išsiaiškinti, kaip galima pašalinti kliūtis, trukdancias Baltijos-Amerikos verslo fondui dirbti Lietuvoje.

JAV tarptautinės plėtros agentūros padalinys Vilniuje Eltai sakė, kad su apribojimais šis fondas susidūrė pavaršį Seimui pakeitus ir papildžius akcinių bendrovių įstatymus, pagal kurį tokios bendrovės paskolas gali gauti tik iš bankų arba gali plėtoti savo veiklą išleidamos naujus vertybinius popierius. Todėl nuo to laiko Baltijos-Amerikos verslo fondas nebegali teikti paskolų Lietuvos akcinėms bendrovėms.

Kitose dviejose Baltijos valstybėse — Latvijoje ir Estijoje — šis fondas su tokiais problemomis nesusidūrė.

Nuo 1996 m. rudens iki šio pavasario fondas smulkiausiai vidutinio verslo įmonėms Lietuvoje suteikė beveik 11 mln. JAV dolerių paskolų. Jeigu ne mokesčių įstatymo pataisos, tokios paskolų dar būtų buvę

Lenkija turi būti paskutinė
NATO narė Rytuose

Varšuva, gruodžio 4 d. (BNS) — Rusijos gynybos viceministras, atvykęs į Varšuvą, patvirtino, kad Rusija susitaisė su Lenkijos naryste NATO, tačiau dar kartą griežtai pasisakė prieš, kad į Šiaurės sąjungą įstotų Baltijos valstybės ir Ukraina.

„NATO tema Rusijoje tapo neįdomi, tačiau vienintelis klausimas, kuriam esame ypač jautrūs kiekvienos Europos ir ne tik Europos valstybės atžvilgiu, tai mėginimas įtraukti į NATO Baltijos valstybes ir ypač Ukrainą. Mes absoliučiai įsitikinę, kad jų priėmimas nesustiprins saugumo, o priešingai, sunku numatyti šio lemtingo žingsnio pasekmes“, pareiškė Rusijos gynybos ministro pirmasis pavaduotojas Nikolaj Michailov po susitikimo su Lenkijos gynybos ministru Janusz Onyszkiewicz.

N. Michailov vadovaujama Rusijos gynybos ministerijos delegacija ketvirtadienį pra-

dėjo vizitą Lenkijoje. Tai pirmasis tokio pobūdžio vizitas per pastaruosius 6 metus, ir jis vyksta Lenkijos pasiūlymu. Spaudos konferencijoje N. Michailov sakė, kad „Rusija neprieštarauja, jog Lenkija bus NATO narė“. Pasak jo, „kadangi Lenkija yra mūsų kaimynė, todėl abiejų bendrų valstybių interesų ratas plešis“.

BNS korespondento paklaustas, ar Rusija Baltijos valstybes laiko priešais, kad priešinas jų įstojimui į sąjungą, N. Michailov nurodė „vieną radikalią aplinkybę, kuri apibrezia Rusijos nuostatą šiuo klausimu: Baltijos valstybės įstojus į NATO, iš esmės keičiasi Europos geopolitinis žemėlapis“.

Kitas esminis aplinkybė, ku- ria, anot jo, „Baltijos valstybės skiriasi nuo Lenkijos, yra tai, jog jos buvo SSSR respublikos, ir todėl bet kokie jų žingsniai NATO kryptimi Rusijai absoliučiai nepriimtini“.

Lenkai raginami ryžtingiau
remti Lietuvos narystę NATO

Varšuva, gruodžio 7 d. (BNS) — Įtakingas lenkų išeivijos Jungtinėse Valstijose atstovas pareiškė priekaištų savo tautiečiams tėvynėje už, jo vertinimu, nepakankamą paramą Lietuvos euroatlantinio susijungimo siekiams.

Buvusio „Laisvosios Europos“ radijo lenkų redakcijos vadovo Jan Nowak-Jezioranski straipsnį „Lietuva, Tėvyne mūsų“ paskelbė Lenkijos dienraštis „Rzeczpospolita“. Jame autorius primena Amerikos lenkų kongreso nutarimą ryžtingai remti Lietuvos pakvietimą į NATO per kitą sąjungos plėtimo ratą.

„Šis nutarimas Lietuvoje susilaukė didelio atgarsio, tačiau dėl nežinomų priežasčių apie jį nutylėjo lenkų žiniasklaida“, stebimasi straipsnyje.

J. Nowak-Jezioranski Amerikos lenkų kongreso nutarimą vadina „istoriniu“, „Len-

kų draugiškumą Lietuvai lemia ne politiniai ar ekonominiai siekliai, o sentimentai, kylantys iš praeties“, rašo jis.

J. Nowak-Jezioranski tikina, kad Rusija su imperijos praradimu susitaikys tik tada, kai „galimybė atkurti dominavimą prieš kaimynus sustabdys NATO plėtimasis, todėl Lietuvos priėmimas į NATO kitame rate yra būtinas, siejiant pakeisti Rusijos poziciją ir visą buvusią SSSR kaip išskirtinę Maskvos įtakos zoną“.

Lenkų bendruomenės veikėjas taip pat rašo, kad neseniai Varšuvoje apsilankę JAV senatoriai negalėjo atsisėbėti, kodėl aukštas Lenkijos valdininkas paklausė, kokias galimybes prisijungti prie NATO turi Slovėnija. „Negalėjo suprasti, kodėl šiame klausime nebuvo paminėti du artimiausi Lenkijos kaimynai — Lietuva ir Slovakija“, teigiama straipsnyje.

Autorius kritikuoja ir Europos Komisijos sprendimą dar nerekomenduoti pradėti ES narystės derybų su Lietuva.

„Be jokio pagrindo Lietuva buvo išbraukta iš derybų su Europos Sąjunga. Tai atsitiko, neatsižvelgiant į faktą, kad Lietuva per pastaruosius dvejus metus smarkiai pažengė pirmyn, stiprinama laisvąją rinką. Skausmingai sureagavo Vilnius, kai Lenkijos vyriausybė po šio neteisingo sprendimo visiškai tylėjo“, teigia J. Nowak-Jezioranski.

Jis taip pat ragina Lenkiją atiduoti savo balsą už Lietuvą, kol vyksta diskusijos dėl kito NATO plėtimo rato.

„Čia negali pritrūkti Lenkijos balso. Tai neturi būti nei Amerikos satelito, nei buvusio Maskvos satelito balsas, kuris iš įpratimo nenori užgauti vyresniojo brolio. Lenkija pajėgi būti savarankiška“, rašo J. Nowak-Jezioranski.

KALENDORIUS

Gruodžio 8 d.: Šv. Mergeles Marijos Nekaltasis Prasidėjimas; Romarikas, Zenonas, Gaila, Gedeonė.

Gruodžio 9 d.: Šv. Juan Diego; Leokadija, Delfina, Valerija, Vakarais. 1921 m. Brazilija pripažino Lietuvą de jure.

SVEIKATOS KLAUSIMAI

MAŽIAU KENTĖSI KAI VĖŽIO NETURĖSI

JONAS ADOMAVIČIUS, M.D.

Apsauga nuo vėžio ir ankstyvas jo nustatymas užtikrina išsijungimą nuo visokios rūšies vėžio, įskaitant ir storiosios žarnos, kuris dažnai numarina. Nieko nepadės jau pastebėti atsiradusio vėžio ženklai, nes jis tada bus pavėluotai nustatytas, o jo tokio bet koks, kad ir geriausias gydymas nieko nepadeda — pavėluotas vėžys po trejų metų kiekvieną numarina. Šiais metais pavėluoto vėžio pasitaikys 45,000 amerikiečių tarpe. Už tai kreipime visą savo dėmesį į apsaugą nuo visokio vėžio, ypač nuo storiojoje žarnoje. Čia tolimesnis mūsų apsilaidimas šioje srityje turi eiti šalin nuo kiekvieno mūsų, ypač mūsėškės, kurią dažniau toks vėžys aplanko.

Dabar paskelbta mediciniškoje spaudoje gera žinia, kad B-9 vitaminas, vadinamas foline rūgštimi (Folic acid) saugo nuo storiosios žarnos vėžio. Bet kas iš to, kad tas vitaminas saugo nuo vėžio, kai mes jo ne iš tolo neličiame, nes vaisių-daržovių po devynis kartus kasdien nesuvalgom. Jau mūsų niekas nepakeis, tai nors savo prieauglį gelbkime nuo vėžio, savų pavyzdžių pratinami vaikus valgyti vaisius-daržoves po devynis kartus per dieną. Juk su vėžiu nėra jokių juokų, tai kodėl mes taip juokaujame — manome, kad anas — ana, o ne aš su vėžiu draugausiu.

Tiesą, tą nuo vėžio sauganti vitaminą — tą folinę rūgštį — mes galime priimti pavaldę daugybės vitaminų (multi vitaminų), kuriuose yra ta rūgštis, ar tiesiog ją pirkti be recepto (ji pigi) tabletėmis ir kasdien naudoti jau nuo dabar po porą tokių tablečių. Atsiminkime, kad daugybinių vitaminai yra labai brangūs, todėl normalus mūsėškis su tokia mūsėške geriau naudotų tą nuo vėžio apsaugojimą vaisių-daržovių pavidalu, iki 9 kartų per dieną jų savo skrandžiui pateikiant. To nuo vėžio saugancio B-9 vitamino, tos folinės rūgšties, ypač gausiai yra ankštiniuose javuose, tuose, grybuose, kviečių daiguose, sparaguose, apelsinuose, bananuose, žemuogėse, kantalopuose, brakoli, žemės riešutuose, lima pupelėse, tamsiai žalių lapų daržovėse, piene, mielėse ir šakniavaisyse. Tokiu maistu saugokimės nuo vėžio atsiradimo storiojoje žarnoje. Kas taip maitinasi — net trims ketvirtadaliais dažniau išvengia vėžio.

Toks vaisių, daržovių ir javų maistas turi daug vitamino

B-9, tos folinės rūgšties, kuri saugo nuo vėžio atsiradimo storiojoje žarnoje. Tik dabar atlikti su moterimis tyrimai nurodo, jog kasdieninis vitamino B-9 vartojimas priima daugiopius vitaminus (multivitaminus), kuriuose yra tos folinės rūgšties, kuri sumažina vėžio atsiradimo galimybę storiojoje žarnoje.

Per 15 metų tirtos 88,756 moterys ir tos, kurios kasdien valgė minėtą maistą ir vitaminus, net 75% mažiau sirgo storiosios žarnos (colon) vėžiu, palyginus su tomis, kurios taip nesielgė. Ši naudinga žinia yra paskelbta šių metų mediciniškoje spaudoje („The Annals of Internal Medicine“, 1998; 129; 517-524).

Bostone, Harvard universitete, dirbąs tyrinėtojas-epidemiologas Edward Giovannucci, M.D., Sc. D. tvirtina, kad moterys, ėmusios folic acid kartu su daugybiniais vitaminais per 5 ar 14 metų net 20%-cia procentų apsisaugojo nuo vėžio storiojoje žarnoje. Tos moterys buvo žiūrimos, kad valgytų maistą, kuriame yra „folic acid“ ir ar jos ima tą rūgštį tabletėmis su vitaminais. Tas epidemiologas tvirtina, kad aiškiausiai labai svarbu valgyti maistą, turintį „folic acid“, o tabletėmis priimama ta rūgštis tik pagerina mineto maisto naudą.

Vyresnysis tyrinėtojas gyd. Demetrius Albanes dirba The National Cancer Institute in Bethesda, Md., džiaugiasi sakydami: „Tik pagalvokime, kad trijų ketvirtadalių storiosios žarnos vėžių galima išvengti vien maistu, turinčiu „folic acid“ ir tabletėmis. Tai yra fantastiškas dalykas!“

Jau 20% tokio vėžio išvengimas yra didelis dalykas, nes tas vėžys yra dažnas šiame krašte. Čia kovai su vėžiu draugija numato, kad šiais metais susirgs storiosios žarnos vėžiu daugiau negu 95,000 amerikiečių.

Idomu, kad neapsaugo nuo vėžio storiojoje žarnoje vitaminai A, C, D, E ir kalis. Tik su tais vitaminais imamas „folic acid“ mažina tokį pavojų. Aišku, visi ir visos turime vengti tokio gyvenimo, kuris skatina vėžį, kaip rūkymas, girtavimas, mėsos valgymas, tinginavimas ir nevalgytas stambmenomis (fiber) gausiau, tikrai lietuviško maisto, kuris irgi mažina pavojų gauti vėžį storiojoje žarnoje bei kitose kūno vietose. Dabartinė medicina ragina net vaikus pradėti maitinti vegetarišku maistu. Sėkmės.

Naujuosius mokslo metus pradėjo Sv. Kazimiero (Los Angeles, CA) liuanistinės mokyklos maziųjų mokinukai.

KULTŪROS ŽIDINIO NETEKIMAS — NE TRAGEDIJA

T. PLACIDAS BARIUS, OFM

Pranciškonai Brooklyne uždarė Kultūros židinį ir pastatų parduoda. Kodėl? Čia kelios pastabos.

Apjungę tris finansiniuose sunkumuose atsiturusius lietuvių laikraščius — Bostono „Darbininką“, Brooklyno „Ameriką“ ir Pittsburgo „Lietuvių žinią“ — „Darbininko“ vardu, pranciškonai su savo spaudos centru 1951 metais įsikūrė Brooklyne. Netrukus buvo pastebėta, kad Willoughby ir Bushwick gatvių sankryžoje įsigytos patalpos yra per ankštos. 1968 m. buvo įsigytas sklypas 361 Highland Blvd. Brooklyne ir pradėtas erdvaus vienuolyno bei modernios spausdėsenos planavimas.

To meto gausių lietuvių telkinys, sužinojęs apie pranciškonų planą, kreipėsi su pageidavimu, kad jie į savo projektą įjungtų ir patalpas lietuviškai veiklai: didelę salę, klases mokyklai, kambarius posėdžiams, užkandinė ir pan. Po nemažų dvejonių pranciškonai lietuvių pageidavimą priėmė ir stipriai suprastintus bei apkarpytus planus įjungė į savo projektą. Priėmė jie taip pat ir visuomenės atstovų pažadą suplanuoti statybą paremti savo aukomis. Visuose dokumentuose ir sutartyse aiškiai pažymima, kad, nors statomos patalpos visų pirma tarnaus lietuvių reikalam, visas projektas, kaip Bažnyčios nuosavybė, visiems laikams priklausys pranciškonų ordinui.

Tą nuosavybę, kuri populiariai vadinama Lietuvių Kultūros židiniu, sudaro daug patalpų keliuose pastatuose. Labiausiai žinomos salės: mažes-

nė rūsyje, kurioje vyksta mažiau gausūs susirinkimai, posėdžiai, paskaitos, pamokos ir pan., ir didžioji — pirmame aukšte, skirta koncertams, vakaronėms, šokiams, krepšinio treniruotėms ir pan. Be salių, KŽ yra vienuolynas su maždaug 20 kambarių, vienuolyno koplyčia, Religinės Šalpos centras, Tautos fondo centrinė, A. Maceikos vardo biblioteka, pranciškonų spausdėsenos, „Darbininko“ redakcija ir administracija, „Darbininko“ knygynas, redaktoriaus ir sales administratoriaus butai, Galdiko vardo meno galerija ir įvairios sandėlinės patalpos.

Visose Amerikos vietovėse lietuvių veikla yra žymiai sumažėjusi. Dauguma parapijų uždarytos, organizacijos — užgesusios. Brooklyno lietuvių ir kartu pranciškonai to skaudaus likimo taip pat neišvengė. Iš keturių gražių veikusių parapijų čia dabar likusios tik dvi — abi silpnutės: Viešpaties Atsimainymo parapija yra tik 5% lietuvių šeimų, 95% parapijiečių sudaro kiti tautai. Buvusi labai didelė Apreiškimo parapija, lietuviams katalikams neberodant dėmesio, skirta portugalikiški kalbantams ir jai paskirtas nelietuvių administratorius. Lietuvių klebonas paliktas rezidencijoje rūpintis pasitaikanciu lietuvių katalikų pastoraacija. KŽ organizuojant ir jį pastatius, patoje pradžioje juo domėjosi 37 organizacijos, draugijos ir klubai. Mažoji salė dar ir dabar dažnai naudojama, tačiau didžioji pirmame aukšte, išskyrus krepšinio treniruotes, didesnius lietuvių renginius, naudojama tik 4-6 kartus per metus. Nebėra žmonių. Juos paviliojo Florida, senatvė, priežiūros namai ir kapai. Mūsų jaunoji karta, kaip ir kituose telkiniuose — kažkur dingusi. Neseniai iš Lietuvos atvykę, kurių čia esą tokstanciai — kažkodėl mažai tepasirodo.

Lietuviai pranciškonai, kaip ir kitos lietuviškos vienuolijos, šiame kontinente ir Lietuvoje išgyvena nemažą struktūrinio ir dvasinio persitvarkymo laikotarpį. Neapleidami savo centrinių pastoracijos įsipareigojimų Amerikoje ir Kanadoje, lietuvių pranciškonai didžiausią dėmesį ir geradarių aukas yra nukreipę į Lietuvą, ypač į savo jaunosios kartos auklėjimą, paruošimą sielovados darbui Lietuvoje ir šiaipus Atlanto. Kadai pranciškonų šeima Brooklyne sudarė net keliolika pastoracijos ir spaudos darbui profesionaliai pasiruošusių narių. Čia buvo sielovados ir spaudos darbo centras. Dabar gi Amerikoje lietuvių parapijų, kuriose būtų vartojama lietuvių kalba ar pageidaujami pamokslai, misijos, rekollekcijos ir pan., likę vos keliai. Knygų ir žurnalų leidimas bei spausdinimas lietuvių kalba yra užsibaigęs. Tokiu būdu gausenės pranciškonų buvimas Brooklyne, jei ir atsirastų atliekamų žmonių, būtų ne produktyvus ir beprasmiškas. Tiesa, leidžiamas ir spausdinamas „Darbininkas“. Redagavimo, administravimo ir spausdėsenos paruošimo darbą atlieka pasauliečiai, o laikraštis spausdinamas mieste. Jo leidimui didelių mūrinių pastatų nebereikia — pakanka kelių raštinės kambarių su kompiuteriais. Panašiai yra ir su vienuolynu. Jame gyvena vysk. P. Baltakis, OFM, ir du „Darbininko“ leidimą prižiūrint pranciškonai. Jiems taip pat nereikalingas dvidešimties kambarių vienuolynas.

Matydami nedaug naudojamas ar net visai nebeįnaudojamas, bet brangiai išlaikyti kainuojančias patalpas, pranciškonai yra nusprendę visą, net kelis pastatus sujungiantį Kultūros židinio kompleksą parduoti. Kai ką nei KŽ likimas, nei pats židinys niekada nedominos. Kai kam gaila ne tiek KŽ, kiek salės patalpų, kuriomis jie, abipusiai pasirašytos nuomos sutartim, galėjo naudotis keliasdešimt metų už vieną dol. metinės nuomos. Dar kiti skelbia, kad pranciškonai neturi teisės KŽ parduoti, kadangi jis ne pranciškonų pinigais, o geradarių aukomis pastatytas. Tokiu būdu KŽ priklausys ne pranciškonams, bet visuomenei ar kažkuriui organizacijai. Yra faktas, kad visų pasaulį esančių vienuolių, neišskiriant nei pranciškonų, nuosavybės: bažnyčios, vienuolynai, universitetai, seminarijos, ligoninės, centrai ir kt., ne tik buvo, bet ir yra įsigijami, pastatomi ir išlaikomi geradarių aukomis. Kultūros židinys nėra išimtis. Vartant KŽ kūrimosi, statybos ir įvairių sutartų dokumentus, ryškėja, kad to meto geradariai ir talkininkai buvo ne tik giliai tikintys ir savo religiją praktikuojantys, bet taip pat susipažinę su šimtmetine Bažnyčios tradicija ir tvarka ir tai priėmė kaip savaime suprantamą tiesą. Visuose dokumentuose, pradedant pačiais pirmaisiais ir baigiant paskutiniais, aiškiai pabrėžta, kad, nors patalpos būtų naudojamos įvairiems reikalam ar kam nors nuomojamos, jos visada paliecia pranciškonų nuosavybę. Tie dokumentai patvirtinti abipusiai kompetentingų asmenų parašais.

Pardavus KŽ pastatų kom-

pleksą, Brooklyno lietuvių nelieka be patalpų. Vietos vyskapas, Maspetho Viešpaties Atsimainymo parapijos klebonas ir par. taryba kviečia įsijungti į parapijos veiklą ir naudotis visom parapijos patalpomis: jaučia ir moderniškai įrengta 350 vietų parapijos sale, gražių susirinkimų ir posėdžių kambariu po kleboniją, erdviu 3-jų aukštų buvusių seserų vienuolių konventu. Atlekt klubo krepšininkai, kartu su parapijos sportuojančių jaunimui galės naudotis kaimynystėje jau daug metų nuomojama sporto sale. Vyskupo ir klebono nuomone, lietuvių įsijungimas į parapiją, kurioje dabar likę tiek nedaug lietuvių, gal net padėtų Maspetho Viešpaties Atsimainymo lietuvių parapiją vėl sulietuviinti.

Nei Brooklyno lietuvių, nei pranciškonų Kultūros židinio pardavimas nedžiugina. Bet tai pasidarė neišvengiama. Būtų buvę gera išsaugoti bent sales. Bet ir tai neįmanoma, nes jos į kompleksą taip įjungtos, kad net su vienuolynu yra po vienu stogu. Ieškodami būdo atsikėti geradariams už jų pagalbą ir aukas — čia tik kartojama, kas jau daug kartų minėta — pardavę Kultūros židinį, pranciškonai nori ir toliau geranoriškai bei dosniau išnašų paremti lietuvių telkinio veiklą. Inašo dydis priklausys nuo pardavimo pajamų. Be to, iš tų pačių pardavimo pajamų jie mielai norėtų paremti ir Lietuvių namų įsigijimo projektą Manhattan, NY.

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$95.00. Foreign countries \$110.

Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Matindami pašto išlaidas, pakvitatimų už prenumeratą nesiunčiam. Prie pavardės ir adreso, siūdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.

	Metams	1/2 metų	3 mėn.
JAV	\$95.00	\$55.00	\$35.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$110.00	\$60.00	\$40.00
Tik šėštadienio laida:			
JAV	\$55.00	\$40.00	\$30.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$60.00	\$45.00	\$35.00
Užsakant i Lietuva:			
(Air cargo)	\$100.00	\$55.00	
Tik šėštadienio laida	\$55.00		
Užsakant i užsienį oro paštu	\$60.00	\$250.00	
Tik šėštadienio laida	\$160.00	\$85.00	

Vyriausios redaktore — Danutė Bindokienė

Administratorius — Valentinas Krumpis

Moderatorius — kun. Viktoras Rimkevičius

- Administracija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:30, šėštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:00, šėštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį netaisako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuostata. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasiikyti kopiją.

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.

KARDIOLOGAS — ŠIRDIES LIGOS

7722 S. Kedzie Ave.

Chicago, IL 60652

Kab. tel. 773-473300

DR. JOVITA KEPELIS

DANTŲ GYDYTOJA

9625 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL

Tel. (708) 598-8101

Valandos pagal susitarimą

ARAS ŽIJOBA, M.D.

INDRĖ RUDAITIS, O.D.

AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA

1020 E. Ogden Ave., Suite 310

Naperville, IL 60563

Tel. (630) 527-0090

3825 Highland Ave.,

Tower 1, Suite 3 C

Downers Grove, IL 60515

Tel. (630) 435-0120

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS

DR. PAUL KNEPPER

AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA

166 E. Superior, Suite 402

Valandos pagal susitarimą

Tel. 312-337-1285

LINAS SIDRYS, M.D.

Akių ligos / Chirurgija

9830 S. Ridgeland Ave.

Chicago Ridge, IL 60415

Tel. 708-636-6622

4149 W. 63rd St.

Tel. 773-735-7709

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.

4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL

Pimas apyl. su Northwestern un-to

diplomui, lietuviams sutarkys dantis

už priėmimą kainą. Pacientai

primami absoliučiai punktualiai.

Susitarimai (kalbėti angliškai)

Tel. 708-422-8280

DR. L. PETREIKIS

DANTŲ GYDYTOJA

9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL

1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.

Tel. (708) 598-4055

Valandos pagal susitarimą

DR. A.B. GLEVECKAS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

SPECIALYBĖ — AKIŲ LIGOS

3900 W. 95 St. Tel. 708-422-0101

Valandos pagal susitarimą

Pimėd. 3v.p.p.-7v.v., antr. 12:30-3v.p.p.

treč. uždaryta, ketvirt. 1-3v.p.p.

penktad. ir šėštad. 9v.r. 12v.p.p.

EDMUNDAS VIZNAS, M.D., S.C.

Specialybė — Vidaus ligų gydymas

Kalbama lietuviškai

6187 S. Archer Ave. (prie Austin)

Tel. 773-585-7755

Valandos pagal susitarimą

DANTŲ GYDYTOJAS

TOMAS ŽUBINAS, D.D.S.

Family Dental Care

6317 Fairview, Ste. 6

Westmont, IL 60559

630-652-5363

Valandos pagal susitarimą

Gydytojas kalba lietuviškai

rodėje kviečiami skulptoriai ir

iš kitų miestų. Karinių tema-

tika nebūtinai turi tiesmukai

sietis su Vilniumi.

Ši paroda, pasak rengėjų,

bus lyg savotiškos žvalgytu-

vės, padėsiančios apčiuopti,

kokių skulptūrų sodo viziją

mato atskiri autoriai, kaip su-

vokiama istorinė, kultūrinė,

urbanistinė erdvė. (Elta)

Klaipėdos „Lorna“ medicinos centro darbuotojos po paskaitų apie AIDS.

Pranės Štutienės nuotr.

KADA IŠEIVIAI INVESTUOS LIETUVOJE

JONAS DAUGĖLA

Visi labai gerai žinome, kad nelemti istoriniai įvykiai privertė dalį mūsų tautos apleisti gimtąją žemę ir įsikurti svetose šalyse. Tačiau įvairių tautinių švenčių progomis mūsų kalbėtojai nevengia pakartotinai paminėti, kad tautos kamienas liko nepalaužtas, ir visi tėvynainiai vienoje ir kitoje Atlanto pusėje gyvena tautinės vienybės nuotaikomis ir puoselėja tuos pačius tautinius idealus.

Dar ir šiandien nemaža tautos dalis gyvena už tėvynės ribų. Geležinė uždanga ilgus metus buvo nutraukusi bet kokius užsienio lietuvių ryšius su tautos kamieniu ir savo artimaisiais. Tam ir nenustabu, kad vieni apie kitus jie buvo susidarę klaidingą įvaizdį. Lapkričio 12 d. vakarą per „Vilniaus radiją“ ir buvo daug kalbėta apie tai. O kalbų kalbininkas buvo užsienio lietuvis Kazickas. Jis šiomis dienomis dalį savo turto investavo į Lietuvos ūkį. Už tai jam buvo suteikti garbės doktoratai. Buvo prisimintas ir kitas mūsų tautietis Didžiulis, kuris jau kiek anksčiau taip pat nemazai dolerių išvežė į Lietuvą. Tačiau iš tiesų nei vienas, nei kitas tiesiogiai savo dolerių į Lietuvos ūkį neinvestavo. Jie tik įsigijo tų užsienio (daugiausia skandinavų) bendrovių akcijų, kurios sukūrė savo įmones Lietuvoje.

Šia proga klausytojams per radiją buvo paskaitytas „Lietuvos ryto“ vedamasis. Vedamojo autorius vėl pakartojo, kad, kol geležinė uždanga buvo Lietuvą atskyrusi nuo Vakarų pasaulio, mūsų tautiečiai Lietuvoje susidarė klaidingą nuomonę apie užsienio lietuvių. Užsienio lietuvių veidą jiems juodomis spalvomis piešė bolševikinė žiniasklaida. Jie buvo įtikinti, kad užsienio lietuviai tie iog skęsta turtuose ir yra tiesiog apsiypylę krūvomis amerikoniškų dolerių. Žinoma, jie tikėjo, kad atstacius nepriklausomybę, užsienio lietuviai šiuos neribotus lobius tuojau perves į Lietuvą ir tuo pačiu padės greičiau sukuriant tuos ekonominio gyvenimo gerovę.

Geležinei uždangai sugriuvus, mūsų tautiečiai galėjo pamatyti tikrąjį užsienio lietuvių veidą. Jie pamatė, kad tokių, kaip Kazickas ir Didžiulis, yra tik vienas kitas. Jie suprato, kad: „puoselėtos viltys, kad užsienio lietuviai svariai prisidės, plėtojant mūsų šalies ūkį, pasirodė esančios tik iliuzijos.

Lietuviai išeiviai nėra jau tokie turtingi. Daugiausia tai — vadinamosios vidurio klasės atstovai“, — rašė „L. ryto“ vedamasis.

Vedamojo autorius visai teisingai sako, kad ir tie „vidurinėsios klasės“ atstovai svetose šalyse yra gana patogiai įsikūrę. Jeigu jau visi ir nėra tokie milijonieriai, tai vis dėlto šalia savo gerai įrengtų namų, be abejo, kiekvienas dar turi daugiau ar mažiau santaupų, kurias laiko Amerikos bankuose. Vedamojo autorius ragina užsienio lietuvių visas turimas savo santaupas perkelti į Lietuvos bankus. Jis tvirtina, kad Lietuvos bankai už šias santaupas indėlininkams mokės didesnes palūkanas, tas palūkanas persiųs taupytojams į gyvenamąsias šalis. O tuo pačiu užsienio lietuviai savo sunkiai uždirbtais ir sutaupytais doleriais prisidės prie Lietuvos ekonominio gyvenimo pažangos. Labai panašiai, vos atstacius nepriklausomybę, mums kalbėjo ir pasisvečiuoti atkeliavę Lietuvos Seimo ir vyriausybės aukšti pareigūnai.

Tačiau sekdami Lietuvos spaudą ir klausydamiesi „Vilniaus radijo“, pastebime, kad mūsų tėvynainiai Lietuvoje nėra jau taip linkę uždirbti pinigų laikyti Vilniaus bankuose, gauti didesnes palūkanas ir tuo pačiu paremti šalies ekonominį gyvenimą. Jie taip pat nėra linkę savo įsigytą kapitalą investuoti į Lietuvos ūkį ar pramonę. Žmonės yra daug daugiau linkę savo kapitalą išgabenti į svečias šalis.

Mūsų gretimo West Palm Beach miesto turtingame Silver Springs priemiestyje yra net keliolika prabangių namų,

kuriuos už iš Lietuvos atvežtus pinigus yra įsigiję mūsų tautiečiai. Panašiai, yra ir Philadelphiaje. Spaudoje teko skaityti, kad ir Vokietijos Frankfurto mieste yra kvartalas, kuriame „puikuojasi“ brangūs mūsų lietuvių namai. O visokiausi milijonus kainuojantys moteliai, restoranai ir t.t., kurių savininkai yra mūsų viengenciai iš Lietuvos?

Daugelis mūsų tautiečių ir savo santaupų nepatiki Lietuvos bankams. Jie jas išgabena į kitų šalių bankus. Žinomas Lietuvos ekonomistas prof. dr. A. Vasiliauskas rašo: „Nereikia užmiršti tų milijoninių sumų, kurias lietuviai išvežė ir saugo užsienio bankuose, nes investuoti tėvynėje dar neketina. Kiek tokių milijardų lietuviško kapitalo guli šiandien užsienio bankuose, tiksliai nustatyti neįmanoma. Įvairių ekonomistų ekspertiniai vertinimai tai — 2-5 milijardai JAV dolerių“ („Varpas“ Nr. 30).

Be abejo, visa tai labai gerai žino ne tik „L. ryto“ redaktoriai, bet ir mūsų Seimo, ir vyriausybės ministrai. Tad ir neaišku, kodėl jie visi taip primygtinai siūlo užsienio lietuviams savo santaupas skubiai vežti į Lietuvą ir patikėti jas Lietuvos bankams. Tačiau jie nesistengia, kad Lietuvos kapitalistai savo trilioninių santaupų neišvežtų į svečias šalis, o investuotų į Lietuvos ūkį arba laikytų jas Vilniaus bankuose ir gautų didesnes palūkanas?

Be to, berods, Lietuvos įstatymai riboja iš šalies išvežamų pinigų sumas, ypač, be abejo, jei šios ribos nesiekia milijardinių skaičių. Tad mūsų tautiečiai, išveždami milijardines pinigų sumas iš savo šalies, ne tik skriaudžia Lietuvą ūki, bet ir lauzo įstatymus. Tuo pačiu jie savaime tampa kriminaliniais nusikaltėliais ir turi būti baudžiami.

Lietuvos Respublikos prezidentas Valdas Adamkus ir jo žmona Alma Adamkienė savo apsilankymo Vašingtone metu prie Holocausto muziejaus amžinosios šviesos padėjo vainiką mirusiems atminti. Prie vainiko stovi Lietuvos ambasados darbuotojas D. Semaška.

Nuotr. Elvyros Vodopalienės

Belieka stebėtis, kad dabartinė demokratine Lietuvos valdžia neranda būdų užkirsti kelio beatodairiškam lietuviškų pinigų eksportui. O turėtų išaiškinti šio nelegalaus eksporto kaltininkus, priversti juos sugrąžinti atgal į Lietuvą išvežtus pinigus, nusavinti jų turtus ir juos pačius perduoti prokuratūrai.

Kai Lietuvos vyriausybė suras būdą, kad priverstų šiuos „naujuosius“ kapitalistus sugrąžinti neteisėtai išvežtus iš Lietuvos milijardus, nusavins tais nelegaliais pinigais užsienio šalyse įgytus turtus, tada gal ir užsienio lietuviams kils didesnis noras savo tūkstantines santaupas investuoti į Lietuvos ūkį arba patikėti jas Lietuvos bankams.

LIETUVIŲ VIENYBĖS JUOSTA

Per šimtą dienų išausti televizijos bokšto aukščiausi ilgiu prilygstančią 326,4 m vytinę juostą ketina tautodailininkė Birutė Janavičienė. Lapkričio 28 d. Lietuvos radijo ir televizijos centro salėje vilniečiai galėjo ne tik pamatyti vytinio juostos audimo būdo atkūrėją ir jos darbo procesą, bet ir pasiklausyti Jono Žemaičio karo akademijos kariūnų koncerto.

Juostos audimo akcija, pavadina „Per 100 dienų — lietuvių vienybės juosta pasauliui“ vyksta nuo lapkričio 9 d., o baigti austi B. Janavičienė ža-

da kitų metų vasario 16 d. Audimo vieta pasirinktas Vilniaus televizijos bokštas, nes, pasak tautodailininkės, bokštas — tai žmonių siekių simbolis ir kiekvienos šalies centras, per kurį palaikomas ryšys su visu pasauliu. Vasario 16-ąją juostą ketinama pakelti į bokšto viršūnę. Ji simbolizuos visų Lietuvos partijų, tautų, apskritai žmonių vienybę. Jei trukdytų blogas oras, tuomet susirinkusieji juostą ištiestų ir susikabindami rankomis išreikštų vienybės siekį.

Radijo ir televizijos centre vyksta ir dvi parodos: B. Janavičienės autorinė 10 metų kūrybos paroda ir paroda-kontakursas „Gintarinė vijimo lentelė“. Eksponuojamos tautodailininkės sukurtos juostos ir šalikai. Juostos pateikiamos įdomiai, kaip paveikslai, pritaikius rėmų spalvą ir dydį. Be parodų, kasdien rengiamos dviejų valandų vijimo mokyklėlės vaikams ir suaugusiems, koncertuoja folkloro ansambliai.

Per Kalėdas B. Janavičienė žada ypatingą reginį — eglutę, puoštą jos nuvyta juosta. Iki to laiko juostos ilgis galėtų siekti 300 metrų. Pasak ausiklausyti Jono Žemaičio karo akademijos kariūnų koncerto.

Juostos vijimo akciją remia UAB „Dzūkija“, AB „Kilimai“, UAB „Madata“, AB „Lietuvos RTV centras“ (Elta)

Nekaltai Pradėtoji

Danutė Bindokienė

Šiandien Katalikų Bažnyčia švenčia Marijos Nekalto Prasidėjimo šventę. Tačiau kasdieninis gyvenimas šiame krašte plaukia įprastos darbo dienos vaga, tik katalikai suklumpa prieš altorių atiduoti pagarbą didžiajai Nekalto Prasidėjimo paslapčiai ir parasyti Dievo Motinos globos.

Norime tikėti, kad ir lietuviai tėvynėje šiandien pripildė bažnyčias — juk niekas to nedraudžia, nekluduoja, neregistruoja nei jaunų, nei vyresnių, jeigu nori viešai išpažinti savo tikėjimą. Anie draudimų ir pavojų laikai jau praėjo, tai dėl ko šiandien tiek mažai jaunimo (ir vaikų) dalyvauja Mišiose? O ir tų, kurie reguliariai lankosi bažnyčioje, religija (kaip lietuviškos patarlės „svečių valgis“) neišsinešamas per šventovės slenkstį, bet paliekamas tarp aptemdytų baroko skliautų, tuščių suolų ir liūdnei žvelgiančių šventųjų statulų?

Galbūt niekuomet anksčiau pasaulis nebuvo taip nepalankus dvasiniam žmogaus gyvenimui, kaip dvidešimtojo šimtmečio pabaigoje. Visas demesys sutelktas ties materializmo dievaiciu su artimiausiu jo patarėju — hedonizmu. Tai nereiškia, kad šio laikotarpio žmogus nesiliigo dvasinio gyvenimo, nors jo įvaizdis — dažnai iškreiptas. Užuot pakėlęs akis į tikrąsias dvasines vertybes, žmogus tikisi jas atrasti lengvesniu būdu, kuris nereikalauja jokios aukos, nesudarytų nepatogumų ir nepakenktų jo savanaudiškos kasdienybės eigai.

Žmogų traukia antgamtinis pasaulis, jis nuolat kartoja: „Parodyk man stebuklą, ir tikėsiu!“ Tai dėl to minių minios renkasi, kai kažkas sušabzdą, kad ant daržinės sienos matė tarytum Dievo Motinos, Jėzaus atvaizdą ar kitą ženklą, kad kažkur kažkas stebuklingai pasveiko, kažkas atsėpė ateitį, žada amžiną laimę ir išganymą be jokio taisyklių ar sąlygų: gyvenk, kaip nori, daryk, kas tik patinka... Pastaruoju metu vėl

daug kalbama apie angelus, maldos galią ligoniu, nuolat kartojamas palaiminimas Dievo vardu ir piktinamasi viešomis rinktų ar paskirtų valstybės pareigūnų nuodėmėmis, nepaisant nuolatinių tvirtinimų, kad „valstybė ir Bažnyčia turi būti griežtai nuo viena kitos atskirta“.

Materializmas ir hedonizmas, susikibę rankomis, šio-

mis dienomis vaikšto po apsi-pirkimo centrus, šmirinėja tarp prekystalių, papuoštų „kalėdiniais“ blizgučiais, ir stropiai saugo, kad pro visą prieššventinį šurmulį neprasisverbtų tikroji Kalėdų prasmė. Juk daug svarbiau švęsti „žaliojo dolerio viešpatavimą“, kaip Kristaus gimimo šventę. Tiek pardavėjai, tiek pirkejai dreba nuo nepalankaus oro pranešimo — pirmieji, kad sumažės pelnas, antrieji, kad nespės nupirkti dovanų, patenkinti išlepinto skonio reikalavimų: jeigu po eglutės Kalėdų rytą nebus tos ypatingosios dėželės, kažkas jausis ir nuskriaustas, ir nuskriaudęs.

Praėjusį sekmadienį prie altoriaus buvo uždegta antroji Advento žvakė. Mūsų vyresnieji, be abejo, tebeprisimena lietuviškuosius Advento sekmadienius ir šokiadienius. Ar šiandien dar kas žino, ką reiskia žodis Rarotos? Ar tebeprisimena šarmotus žiemos sekmadienio rytus (nors tik pagal J. Bilūno apysaką), kai iš arti ir toli žmonės vykdavo į bažnyčią, į Rarotas? „Rasokit, dangūs, ir išlykit mums Išganymoją...“, aidėjo psalmė ir Kalėdų naktis po tokiu laukimo Mišių igaudavo konkrečią, visiems suprantamą reikšmę.

Kai šiandien mūsų vaikai ar vaikaičiai skaiciuoja dienas iki Kalėdų, kai žiniasklaida kasdien paskelbia, kiek dar laiko iki tos stebuklingosios nakties liko, ar galvojama apie Vaikelį Jėzų, Mariją, Juozapą, vargą kelią ir Betliejų ir tūkstančius metų skelbtų pranašysčių išpildymą? Vargiai. Vieni nekantriai laukia, ką „atnes“ Kalėdų senelis, kuris jau užėmė svarbiausiojo šio šventės veikėjo vaidmenį, kiti net ir valandas suskaiciuoja, kiek jų dar liko, kol bus užduoty parduotuvės Kučių vakare ir prieškalėdinis apsi-pirkimo azartas pasibaigs — bent iki po Kalėdų, kai visi galės vėl susigrūsti į parduotuves ir rautis po papigintų kalėdinių prekių likučius.

„Aš esu Nekaltas Prasidėjimas“ — dar niekad negirdėtu vardu save pavadino, Liurde pasirodžiusi Dievo Motina, kuklioji, pamaldžioji, nusizėminusi Nazareto Mergelė, prieš beveik du tūkstančius metų nuolankiai ištarusi žodį: „Teesie Tavo valia“. Ar pakviesime ją į savo gyvenimą, kad Kalėdų laukimas būtų prasmingas?

NEIŠGYVENTŲ DIENŲ NAŠTA

JURGIS JANKUS
ROMANAS

Nr.80

(Tęsinys)

Tada tam kvailam sūkurio nebuvo nė į galvą atėję net vardo paklausti. O ir čia neturėjau drąsos burnos praverti, bet dabar išsikalbėsim, išsiaiškinsim, susiprasim, iš lengva mane pažinsi. Pamatysi. Būsim kartu ir kalnai, ir mudu. Ar gali būti gražiau? Iš balso dingo staiga žybtelėjęs beveik žiaurus kietumas ir visas tapo švelnios vilnos kamuoliuku. Rinkau žodžius ką pasakyti ir vėl norėjau paliesti dabar šalia atvešusios lėkštės padėtą ranką, bet susilaikiau. „Skaudu ir man, kai matau kenciantį artimą“, pasakiau, bet ką aš galiu padaryti, kad širdis ne į tą pusę linksta. Pamatysi, išvyksiu, ir viskas nusiūgs. Po mėnesio, kito net nusiūpsosi iš to mūsų susitikimo prie atšalusio kepsnio, užbaigiau ir net nusiūpsėjau, bet jis net nešyptelėjo. „Gerai, kad taip būtų, bet žinau, kad nebus išsigrėžei ir patį širdį, kad ne pats velnias nebešraus“. Žinau, kad šiuo metu nelengva, bet kitaip nebebus. Mieste jau kada paruoštas butas laukia. „Tai kas, tegu ir palaukia“, balse vel šmėkštelėjo kietumas, bet greitai, matyti, tramdamos dingo. „Butas ne žmogus. Kad geri žmonės neturėtų nuostolio, aš

nuomą užmokėsiu. Tuo tarpu pasivažinėsim po kalnus. Kiek čia jų esi mačiusi. Kai pagalvoji, tai nė šešelio nėra, ką galim pamatyti. Ką matei čia? Tik tą vieną suvargusį kalnelį ir nuo baro nepasitraukiantį Joną. Pasiziūrėk į veidrodį ir pati savęs paklausk, ar tik tokio gyvenimo esi verta?“

— Kai jis taip rietė kaip gerai išmokyta pamoką, negalėjau iš galvos išmesti mūsų pirmo susitikimo vaizdo, kai džiaugėsi parsivėžęs žaislą sau ir savo draugams. Vargiai galėjau sulaikyti žodžius: „Kiaurai matau. Tada nepasisekė išprievartauti, tai dabar nori išsivilioti į kalnus, kad niekas nesutrukdytų“, bet pasakiau: „Daug ką galėčiau suprasti, bet nesuprantu, kam tamsta man jau kelintą kartą vis prikiši Joną. Paskutinį kartą sakau, kad jis man pusbrolis ir kad čia būname kartu tikrai todėl, kad mudu riša ta užbanga ir daugiau niekas“. „Sakyk, ką nori, man tai vis tiek, o ką aš žinau, tai žinau. Negalėčiau pasakyti, kas pirmą sušoka į vieną lovą, ar pinigai, ar žmonės, bet žinau, kur vieni krūvoj, tai krūvoj ir kiti. Ką dabar pasakysi?“ Keistai išsišiepęs išsipyre į akis. Aš nieko nesupratau ir pasakiau, kad nieko nesuprantu. Tada jis susijuokė ir paaikšino. „Gal aš ir naivus, bet ne visada kvailas. Žmonės šneka ir vienaip ir kitaip, o aš radau būdą kaip patikrinti. Kaip, tai jau mano reikalas, bet sugebėjau patikrinti, kaip banke laikote pinigų. Jeigu kaip nori mane įtikinti, kad su Jonu nesimylite, kodėl visi juodvieji pinigai vienoje sąskaitoje? Gal ir čia pabandyti sakyti, kad ne“. Dabar aš nusijuokiau: „Gal jūs ir kasatė kiekvienas viską po savi,

kaip perekšlė višta kiaušinius, bet pas mus šeima yra šeima. Kol esame krūvoj, kol dirbame kartu, yra ir uždarbis, kai čia užbaigę skirsimės, pasidalinsime. Jeigu nepatinka, prašau netikėti. Man visiškai vis tiek. „Ir man vis tiek. Aš kantrus. Kol jis čia, darykite ką norite, tik prašau pasilikti. Nors tiek, kad tikrai mane pažintum. Ar aš per daug prašau?“ „Labai atsiprašau ir nesupyk, jog pasakysiu, kad ir pats nežinai, ko prašai. Pagalvok ir suprasi“. Pakilau ir nieko nebesakiusi išėjau. Nuėdama galvojau, kad vysis, topitelėjo, kad į nugarą paleis lėkštę, bet nieko neatsitiko. Pasilikęs dar pasidėjo, nuėjęs prie baro užsimokėjo ir išėjo. Kitą dieną atėjo vakarienės, užsisakė kepsnį, valgė prie to paties stalo su greitkelio darbininkais, su manimi tik pasisveikino, pagyrė steiką, kad reikėsią užteiti dažniau ir nors retkarčiais pavalgyti kaip reikiant. Kai ruošdamosi vaikščiojau po užkandinę, daugiau nekalbino, tik jutau, kad akimis visą laiką sekioja. Kai prie stalo paliko vienas, pakilo ir nuėjo prie baro. Ir prie baro pasilikti įskutinis. Kelis kartus žvilgtelėjau, jis Jonui kazin ką smagiai pasakojo. Nė šešelio nebuvo matyti to rūgštumo, kuris atsirasdavo, kai vakarykščiame pasikalbėjime užkliūdavo Jonas, užtat kai tik Jonas atėjo, tuoj ir paklausiau, kokias istorijas Frenkas jam taip ilgai pasakojo. Jonas tik pečiaiis truketelėjo, nes istorijos buvusios vis to pačios. Kiek sykų buvo kvietęs žvejoti, bet kad Jonas jokio noro žvejoti neturėjo, tai kviesdavo nors krioklių pažūrėti. Kviesdavo ir po kalnus pasitrunkyti. Viliodavo keliom dienom palikti mane žiūrėti užiegos ir keliauti.

Sakydavo: „Iš proto išeisi už to baro betupėdamas“. Dabar spyrys: „Negi taip ir išvažiuosi nieko nepamatus? Aldona norės čia pat su pažįstamom atsisveikinti, o mudu atsisveikinsime su kalnais. Pasitrunksim kokią savaitę, gal dvi. Aldona ne maza mergaitė, gali pabūti ir viena. O jeigu nenori būti viena, gali ir į miestą važiuoti“. Jonas pasakė, jog galėtumėm ir visi trys pasidairyti. Mudu pasnėkdavom, kad uždarę užėgą, galėtumėm savaitę kitą pasidairyti po kalnus. Tą pasakęs ir Frenkui. Esą būtų smagiau ir naudingesnį pasidairyti su geru vadovu, bet Frenkas tik ranka numojo. Esą moteris tik visą kelią sugadins. Ji tai tuoj pavarg, tai kur nors skaudėti pradės, tai ims gąsčiotis kokio vabalo, o pamatiusi gyvatę ar mešką galvą visiškai pames. Jonas mėginęs įtikinti, kad aš ne tokia jau išžiusi, bet Frenkas apie keliąne trise nė kalbėti nenorėjo. Jonas pagaliau sutikęs, o man pasakė: „Gal ir gerai. Tu baigsi susitvarkyti savo daiktus, su kokia pažįstama galėsi ir aplinkui pasidairyti, o kai grįsiu, galėsim pasitrunkinti tomis pačiomis vietomis, kurias Frenkas bus parodęs“.

— O mane per visą Jono pasakojimą, kaip koks piktas kirminas, knitino pati negražiausia mintis, kad Joną vieną į kalnus nori temptis tik atsikratyti. Ne sykį širpino mintis, kad kada nors gali nuo savo kalno nusiūsti, o dabar matyte mačiau nustumtą riedantį į kokią prarają. Jeigu negyvai ir neužsimuštų, lengva pribagti.

(Bus daugiau)

BAŽNYČIA LIETUVOJE IR PASAULYJE

ŠVIESESNEI LIETUVOS ATEIČIAI

ASTA TJŪNĖLYTĖ

Prieš porą mėnesių pradėjau dirbti Klaipėdos fonde „Dvasinės pagalbos jaunimui centre“ (DPJC). Prieš tai ketverius metus mokytojavau Vilniuje. Norėčiau šiandien supažindinti visus „Draugo“ skaitytojus su DPJC, o ypač su programos „Natūralus pagalbininkas“ seminaru.

DPJC yra savarankiška, nepolitinė, pelno nesiekianti, visuomeninė, labdarinė, nevyriausybinė organizacija. Ji buvo įkurta prieš ketverius metus. Kanados lietuvių ir Šv. Juozapo dos lietuvių ir Šv. Juozapo darbininko parapijos bendromis jėgomis. DPJC vadovauja Ričardas Liškauskas. DPJC misija — ugdyti jaunimą įvairia veikla, padėti kitiems, remiantis krikščioniškais principais. Jaunimas turi progos dalyvauti įvairiose DPJC programose. Prieš pradėdami veiklą, savanoriai praeina parengiamuosius kursus. Viena kursų dalis — dalyvauti „Natūralaus pagalbininko“ savaitgalinėje programoje.

„Natūralaus pagalbininko“ seminario tikslas — išmokyti dalyvius padėti sau ir bendraamžiams, spręsti įvairias konfliktines, problemines situacijas, reikiamu atveju pasikviesti ir nukreipti bendraamžį pas profesionalą — socialinį darbuotoją, gydytoją ar psichologą. Nauji savanoriai, įgiję šiuos įgūdžius, gali geriau dirbti jaunimo vadovais vaikų stovyklose, „Pauglių klube“, „Jaunimo linijoje“ (psichologinė anoniminė pagalba telefonu).

Kaip nauja darbuotoja bei savanorė buvau pakviesta dalyvauti seminare. Jis prasidėjo penktadienio, o pasibaigė sekmadienio vakare. Norėčiau pasidalinti savo įspūdžiais. Seminare dalyvavo 30 būsimų savanorių, o ji vedė septyni jauni savanoriai.

Penktadienio vakarą visi su-

sirinkome. Vyko susipažinimas, nes daugumos žmonių nepažinojome. Jau pirmą valandą jautėme vadovų šilumą ir nuosirdumą bei dalyvių norą išmokti, susipažinti. Pirmą temą, kurią pristatė vedantieji, buvo padedantys santykiai — savęs geresnis pažinimas. Svarbu save gerai pažinti, kad galėtum kitam padėti. Namų darbams reikėjo kam nors pasakyti komplementą ir pažiūrėti į to žmogaus reakciją. Dažnai aš pagailoju, ką nors gerą apie kitą, bet nedrįstu tai pasakyti, o kiek mažai reikia, kad kitam suteiktum džiaugsmo. Penktadienio vakarą grupė išsiskyrė patenkinta ir jau susibūrusi.

Šeštadienį toliau klausėme apie padedantį santykius, popiet apie bendravimo įgūdžius. Buvo įdomu, nes teorija buvo pristatyta ir po to vyko praktiniai užsiėmimai. Pvz., mokėmės apie šaltio ir šilumos ženklus, kai bendraujame: jeigu nežiūri į žmogų, kai tau pasakoja, tai kalbėtojas labai nejaukiai jaučiasi. Paskirstė mus į poras ir tada vienas pasakojo, o kitas klausė. Pirmą kartą klausytojas ignoravo kalbėtoją, o antrąsyk įdėmiai klausė. Daug maloniau buvo, kai klausytojas rodė šilumos ženklus. Kai žmogus prašo pagalbos, tai nereiškia, kad reikia jo problemą išspręsti, o svarbiausia, išklausti ir padėti jam suprasti jo jausmus, kad jis pats galėtų išspręsti tą problemą. Šeštadienio vakarą dalyviai ir vadovai jautė nuovargį po ilgos, intensyvos dienos.

Sekmadienio rytė visi susirinkę mokėmės apie savo ribų žinojimą. Kada reikia pasakyti „ne“ kitam dėl laiko, jėgų stokos ar vertybių skirtumo, ir kaip nukreipti tą žmogų pas kitą pagalbininką. Popiet buvo atėję du nariai iš anoniminio alkoholikų (AA) klubo.

Tautos kančių namuose — buvusiose KGB rūmose — Mišias aukoja kun. Antanas Saulaitis, SJ, gieda Vilniaus arkikatedros choras, vad. Petro Bagdonavičiaus.

TAUTOS KANČIŲ NAMUOSE MIŠIAS AUKOJO KUN. A. SAULAITIS

Lapkričio 15 d. vilniečiai gausiai susirinko į Tautos kančių namus — buvusius KGB rūmus. Čia, antrame

Jų pasidalinimas labai paveikė dalyvius. AA gan naujas klubas Klaipėdoje, o alkoholis yra pavėjęs daug žmonių artimui. Sekmadienio vakarą nenoriai išsiskyrė, nes visa grupė suartėjo ir daug išmoko.

„Natūralaus pagalbininko“ programą DPJC pradėjo 1996 metų pabaigoje. Ji atvežta iš Illinois valstijos. 1996-1998 seminaruose dalyvavo 350 žmonių (jaunimas ir suaugę). Spalio mėn. šis seminaras buvo prarastas penkiose Klaipėdos mokyklose moksleiviams. Iš viso dalyvavo apie 150 moksleivių. Svarbiausia — padėti jaunam žmogui suvokti, kad jis pats sau gali padėti. Yra daugybė jaunų žmonių, kuriuos palietė savizudybės, tėvų skyrybos, alkoholis, šeimos, prievarta, netektys. Dalis jų pasirenka destruktivų būdą spręsti savo problemas — daro nusikaltimus, svaiginasi, žudo. Vakarų patirtis rodo, kad krikščionių, savizudybių, priklausomybės ligų išvengimui — švietimas veiksmingiausia priemonė. Mokyklose vaikai gauna žinių ir informacijos. Čia — seminaruose — vyksta pasiruošimas gyvenimui, mokymasi gyvenimo įgūdžių.

Trumpai paminėjau tik vieną DPJC programą. Taip pat veikia dar 8 programos: „Sniego gniužtės“, gailingumo darbai, „Jaunimo linijos“, (anoniminė psichologinė pagalba telefonu). Vyresniųjų draugų, jaunimo vadovų, rengimosi santuokai, „Už vaikus atsakingi visi“, bei Woodgreen-Klaipėda projektas. Dabar DPJC yra 200 savanorių, kurie dalyvauja tose programose. Džiugu, kad yra tiek šviesių, tikinčių, pasiaukojančių ir gerų jaunųjų. Lietuvos ateitis šviesesnė, kai investuojame meilę, šilumą, žinias į jaunimą.

aukšte Lietuvos Politinių kalinių ir tremtinių sąjungos narių įrengtoje koplyčioje, už šiuose rūmose ir kitur nukankintus, sušaudytus, kentėjusius Lietuvos vyskupus, partizanų vadus, partizanus bei kitus Lietuvos patriotas Mišias aukojė jėzuitų provincijolas, iš JAV į Lietuvą gyventi sugrįžęs, tėvas Antanas Saulaitis.

Buvęs politinis kalnys Stasys Žukas prieš šv. Mišias susirinkusiems kalbėdamas paaiškino, kad šv. Mišias šioje koplyčioje aukojamos lapkričio mėnesį todėl, kad 1946 m. lapkričio 18 d. šiuose rūmose buvo sušaudytas, ilgai kankintas, Telšių vyskupas Vincencas Borisevičius, jo kūnas palaidotas bendrame kape Vilniaus Tuskulėnų dyro parke; 1953 m. lapkričio 8 d. Vladimiro kalėjime mirė Vilniaus arkivyskupas Mečišlovas Reinyš, kalintas ir kankintas KGB rūmose; 1954 metų lapkričio 26 d. Maskvos Butyrkų kalėjime sušaudytas partizanų vadas Jonas Žemaitis-Vytautas, Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio pirmininkas, partizanų generolas; 1957 m. lapkričio 29 d. sušaudytas Pietų Lietuvos partizanų srities vadovas, partizanų palkininkas Adolfas Ramanauskas-Vanagas. Jų palaidojimo vieta nežinoma.

Šiuose KGB rūmose buvo kankinami Lietuvos vyskupai: Kaišiadorių arkivyskupas Teofilus Matulionis, nužudytas 7 metams kalėjimo, prieš tai jis daugelį metų buvo praleidęs Sovietų Sąjungos kalėjimuose tuoj po revoliucijos ir Lietuvą

sugrįžo tik nepriklausomos Lietuvos vyriausybei jį iškeitus į komunistų partijos veikėjus. Arkivyskupas mirė 1962 m. rugpjūčio 20 d., palaidotas Kaišiadorių katedroje. Telšių vyskupas Pranas Ramanauskas, suimtas 1946 m. ir nužudytas 10 m. lagerio. Vyskupas Pr. Ramanauskas mirė 1959 m. spalio 15 d. ir palaidotas Telšių katedros šventoriuje. Buvusiose KGB rūmose Vilniuje buvo sušaudyta per 800 žmonių.

Mišių metu gražiai giedojo Vilniaus arkikatedros parapijos choras, vadovaujamas Petro Bagdonavičiaus.

Tėvas Saulaitis, savo pamokslu prisimindamas visus Lietuvos kankinius, susirinkusiems priminė, kad mūsų tautos kankiniai, tiek kalėjė ir nužudyti kalėjimuose, tiek tremiami į Sibirą, turėjo nepaprastai stiprų tikėjimą. Vežami gyvulinuose vagonuose ir nežinia, jie giedojo giesmes ir meldėsi, tikėjo Dievo globa ir tėvynės ateitimi, ant kurios aukuro jie sudėjo savo aukas. Jis sakė, kad Dievas buvo su jais. Jėzus ir dabar yra su mumis ir artimas mums, nors mes dažnai to nenorime matyti.

ti. Jėzus ragina mus veikti, mes negalime pasyviai stebėti gyvenimo, o turime jį kreipti tinkama linkme, dirbti ir aukotis, nes Kristus ir pats, pasiaukojęs už žmoniją, mirė ant kryžiaus. Mes turime taip, kaip jis, mylėti žmones, padėti vargstantiems ir kenčiantiems, gerai atlikti savo pareigas.

Po Mišių visi susirinkę sugiedojo giesmę „Marija, Marija...“, Lietuvos himną ir „Lietuva brangi“.

Mišiose dalyvavo ir Seimo narys Rytas Kupčinskas. Po Mišių jis klausytojams papasakojo apie Seimo darbą, priimtus įstatymus, atsakė į klausimus.

Regina Zukienė

VIEŠPATIES TARNYBOJE

Vienuolė kazimierietė ses. Marija Rožė Gyltė šiuo metų rugsėjo 14-tą dieną sulaukė 95-rių metų. Ji yra mano vyro a.a. Jurgio Gylto pusseserė, gimusi 1903 metais Miners Mills, PA. Jos tėvai Martynas Gyls ir Rožė Kiškiūnaitė. Ameriką iš Džukijos atvyko 1900 metais. Jų jungtuvės įvyko Plymouth, PA. Tada į Ameriką atvyko abu broliai Gyliai — Martynas ir Vaitiekus-Vaičius. Martynui Ameriką labai patikusi. Jis tuoj susirado darbą kasyklose, vedė Rožę Kiškiūnaitę. O jo brolis Vaičius niekaip negalėjo priprasti prie šio krašto, ilgėjosi Lietuvos ir jį grįžo. Ten vedė savo brolio Martyno žmonos seserį Prancišką ir apsigyveno Džukijoje, Lazdijų apylinkėje. Vaitiekus-Vaičius su Pranciška buvo mano vyro Jurgio tėvai.

Vėliau seselės Rožės Marijos tėvai apsigyveno Wilkes-Barre. Susilaukė 11 vaikų, kurių užaugo aštuoni, keturi sūnūs

Ses. Rožė Marija.

CLASSIFIED GUIDE

IVAIRUS

ELEKTROS
[VEDIMAI - PATAISYMAI]
Turiu Čikagos miesto leidimą. Dirbu užmiesty. Dirbu greitai, garantuoti ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

AUTOMOBILIO, NAMŲ, SVEIKATOS, IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Auksė S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8654
(773) 581-8654

TAISOME
SKALBIMO MAŠINAS, ŠALDYTUUVUS, ŠILDYMO SISTEMAS, VIRYKLAS, ORO VĖSINTUVUS.
H.DECKYUS
TEL. 773-585-6624

Washington, D.C. lietuvių savininko „landscaping“ kompanija ieško 2 darbininkų. Pradinė alga \$6.00 į val. Vietą gyventi bus parūpinta už \$130 į mėn. vienam asmeniui. Reikia turėti darbo leidimą. Kreiptis: Alex, tel. 202-244-2373.

Home Health Care Intl. Agency ieško asmenų prižiūrėti vyr. amžiaus žmones. Anglų k. reikalinga. Vairuotojo leidimas ir rekomendacijos pageidaujamos. \$75 iki \$120 į dieną. Skambinti Phil arba Janusz, tel. 414-763-2615.

NEKILNOJAMO TURTO

GREIT PARDUODA

RE/MAX REALTORS
(773) 586-5959
(708) 425-7160

RIMAS LSTANKUS

- Greitas ir sąžiningas pataravimas
- Nuosavybių įkainavimas veltui
- Perkame ir parduodame namus
- Pensininkams nuolaida

ALANTA FINANCIAL CORP.
3240 N. PULASKI RD.
CHICAGO, IL

Ieškote automobilio?
• padėsime pigiai nusipirkti iš varžytinių;
• maži mėnesiniai mokesčiai, norint pirkti išsimokėjimui;
• nėra kredito istorijos? Ne problema!
• automobilių draudimas geriausiomis sąlygomis.
Kreiptis:
Arūnas, tel. 773-205-7702.

Gruodžio 12 d. 8 val. vak. Jaunimo centre, gruodžio 13 d. 3 val. p. p. — PLC Lemont visus, mėgstamus linksmą kaimišką ir „kantri“ (country) muziką, smagų šoki, koncertą kviečia dainininkas VIRGIS STAKENAS. Ištrotusieji galės atsigauti bare.

TRANSPAK Siuntiniai į Lietuvą.

Pigiai per 2 - 5 dienas (state licensed)
Padedame persikraustyti į Lietuvą
Kaldiniai maisto siuntiniai. \$98. \$45

Mūsų įstaiga yra laikraščio „Draugas“ pastate.
TRANSPAK, 4545 West 63rd Street, Chicago, IL.
Tel. (773) 838-1050.

ir keturios dukterys. Visa šeima gyveno labai kukliai, buvo dori, religingi. Paaugę vaikai lankė mokyklas, vėliau dirbo. Ses. Rožės Marijos tėvas Martynas buvo aktyviai įsijungęs į parapijos gyvenimą, padėjo organizuoti Šv. Pranciškaus bažnyčios statybą, buvo labai protingas, į jį kreipdavosi ne vienas kaimynas, prašydamas patarimų. Tačiau, ilgus metus dirbęs kasyklose, susirgo „miners asthma“ ir 52-rių metų mirė.

Sesėlė Rožė Marija visą savo vaikystę svajojo apie vienuolyną, bet turėjo dirbti šilko fabrike, kad padėtų šeimai. Vieną dieną parapijos kun. Vincencas Nenorta pasikvietė ją į zakristiją. Jis suprato, kad mergaitė turi pašaukimą į vienuolyną, paragino ją ir pažadėjo padėti. Ses. Rožė Marija nežinojo, ką daryti. Ji suprato,

kad motina labai jaudinsis, ir nenorėjo nei mamytės, nei šeimos įskaudinti. Juk Rožė Marija buvo labai reikalinga didelės šeimos pagalbai... Tačiau mergaitė pasiryžė ir, kun. V. Nenortai padedant, slapta išvyko į Čikagą, į Šv. Kazimiero seselių vienuolyną, kuriam ne jau buvo kun. V. Nenortos sesuo, seselė Bonaventūra.

Ses. Rožės Marijos mokslas 1928 metais prasidėjo Šv. Kazimiero vienuolyne. Vėliau ji buvo siunčiama į Marywood kolegiją, Scranton, PA. Baigusi kolegiją, mokytojavo pradžios mokyklose Čikagoje: Brighton Park, Bridgeport ir Town of Lake. Rytuose: Providence, RI ir Scranton, PA.

Iš didelės Gylių šeimos ses. Rožė Marija liko tik viena. Motina mirė 1963 metais, o jauniausias brolis Leonardas, gyvenęs Kalifornijoje, mirė prieš dvejus metus. Kai paklausiaus seselės, iš kur ji taip gražiai kalba lietuviškai, atsakė, kad jų namuose tėvai neleidavo kitai kalbėti. Ir dabar seselė, nors jau 95-rių, gerai kalba lietuviškai, turi labai gerą atmintį, mėgsta dainuoti lietuviškas dainas. Dar atsimena giminaitį kun. Petrą Gylį, kuris atvažiudavo iš Forrest City, PA klausyti išpažintų.

Iki šiol ses. Rožė Marija išliko sveika, visuomet besišypsanti, gerai nusiteikusi. Visą gyvenimą ji tikėjo Dievo valia, niekada, net ir sunkią valandą nenusimindavo. Vaikūčius mokykloje mokė doro, Dievo meilės ir klusnumo savo tėveliams.

Julija Gylienė

Dievo apvaizdos parapija Southfield (Detroit) spalio 16-17 d. šventė 90 metų sukaktį. Dalyvaujant vyskupui Pauliui Baltakiui, parapija oficialiai pradėjo trejų metų dvasinio atsinaujinimo programą.

Dvasinės pagalbos jaunimui centre.

Ku visi dirbame kartu... Užsiėmimas Dvasinės pagalbos jaunimui centre.

**GELBĖKIME
LIETUVIŠKĄ
TELEVIZIJĄ**

Čikagos ir apylinkių gyven-
tojai laimingesni už kitus, ga-
lėdami užtikrinti kultūrinį ra-
tą, jeigu sugebėtų išlaikyti vis
gerėjančią TV programą. Kaip
ir priimta pas mus, nuolatos
reikia priminti žiūrovams ne-
išvengiamą reikalą: Amerikoje
veltui nieko nėra.

Šiaip taip atgaivinom „Mar-
gutį“, pavadindami Antruojų,
kaip dinastijose. Gaila, kad
nepavadinom Petrūtį II... Ma-
tematiškai klausovų ir žiūro-
vų padaugėjo tūkstančiais.
Taciau transliuotojų finansinė
padėtis negerėja. Reikia tik
stebėtis leidėjų pasižventimu
ir kantrumu. O žiūrovams
turbūt smagu paklausti ir
pažiūrėti ir vaizdus, matytus
miestuose ar apylinkėse. Sa-
koma, kad vaizdas šimtą kar-
tų stipresnis už girdėtą žodį.
Taigi, vaizdai matomi per TV,
taip ir priartina išeivius prie
praeities, padirgina kiek at-
vėsčius jausmus, parodo pa-
darytą pažangą, supažindina
mus su dabartiniu gyvenimu
Lietuvoje.

TV finansiškai sustiprėjus,
mūsų pasididžiavimas paaug-
tų, pamacių Pastoramoje ro-
domos muzikinius spektak-
lius, žymius solistus. TV pro-
gramos galėtų patraukti ir
mūsų jaunesniąją kartą, jeigu
būtų rodomos palankiu laiku.
TV įtaka į juos būtų didesnė,
nėgu jų tėvų pasakojimai.

Brangūs žiūrovai (o turėtų
jų būti keli tūkstančiai), mo-
kame už kabelinį TV, mokėki-
me ir už lietuvišką TV.

Edmundas Ringus
Chicago, IL

NEKLADINKIM

Visi padarome klaidų, bet
nekladinkime kitų! Š.m. spalio
30 dienos „Drauge“ Algio
Zaparako rašoma apie „Lie-
tuviškas radijo valandėles
Amerikoje“. Rašydamas apie
Clevelandą, duoda iš pirmo
išlaustą žinią. „...Clevelande,
atvykus naujai lietuvių ban-
gai, 1949 m. rugsėjo 8 d. Juo-
zas Stempuzis pradėjo trans-
liuoti „Tėvynės garsų“ pro-
gramą, kuri, Juozui mirus, tę-
siama Ald. Stempuzienės“. Tai
yra netiesa! Autorius turėjo
patikrinti faktus. Mes čia Cle-
velande ir turbūt daugelis iš
laikraščių žino, kad 1949 m.,
atvykus „naujai lietuvių ban-
gai“, Clevelande Jaunutis
Nasvytis ir Kauno radiofono
diktoriaus Balys Auginas įkūrė
Tėvynės „garsų radiją“ (tokiu
pavadinimu Balys Auginas re-
dagavo ir vedė valandėlę Kau-
no radijuje). Tik nuo 1950 m.
vasario 16 d. į ją buvo pa-
kviestas pranešėjas J. Stempu-
zis, kuris nuo 1956 m., B. Au-
ginui dėl ligos pasitraukus,
perėmė jos redagavimą. J.
Stempuziui mirus (1992 m.),
valandėlę perėmė tvarkyti A.
Stempuzienė.

Tenka priminti, kad prieš
rašant, visada geriausiai pa-
tikrinti faktus, neklaidinant
skaitytojų ir visuomenės.

Stasė T. Kežienė

Willowick, OH

NE KAUNE GIMĖ

Užkliuvo straipsnis „Rašyto-
jai fotografijose“ („Draugas“,
kultūrinis priedas, lapkričio
28 d., šeštadienis). Ten rašo-
ma, kad Romualdas Rakaus-
kas nufotografavo rašytojo An-
tano Škėmos gimtąjį namą
Kaune ir įdėjo nuotrauką į sa-
vo foto albumą „Iškvėpimo že-
mė“. Škėmos gimtasis namas
Kaune — klaida. Rašytojas

Antanas Škėma gimė 1911
metais Lodžėje, Lenkijoje.
1921 metais buvo atvežtas į
Lietuvą, baigė keturias klases
Rokiškyje ir tik po to atsikėlė
Kauną, į Aušros gimnaziją.
(Lietuvių enciklopedija, XXX
tomas).

Taigi, geriausiai atveju Anta-
nas Škėma tik brendo ir kurį
laiką gyveno Kaune.

Gintautas Vežys
Willowbrook, IL

**APIE „FIRMINIUS“
GERIMUS**

Iš „Lietuvos ryto“ sužinojom,
kad „Anykščių vyno“ bend-
rovės produkciją įvedamas
naujas originalus gaminys —
„Bobelinė“. Tai pusiau saldi
spanguolių traukinė, gamina-
ma pagal Seimo nario dr. K.
Bobelio receptus. „Bobelinės“
etiketėje nebus spausdinamas
jos sumanytojo portretas, ta-
čiau jo pavardė tikrai bus pa-
minėta. Etiketėje bus panau-
dotos ir žmogaus širdies sim-
bolis.

Dr. K. Boblio nuomone, geri-
mas „Bobelinė“, vartojant jį
kaip vaistą, galėtų stiprinti
žmonių širdis.

„Lietuvos rytas“ su ironijos
ar piktjuokio gaidele dar pri-
duria, kad „savo firminių geri-
mų Vyriausiojo Lietuvos iš-
laisvinimo komiteto pirminin-
kas vaišindavo Amerikos lie-
tuvius, teigdamas, jog taip
stiprina jų sveikatą“.

Čia „Lietuvos rytas“ prašovė
pro šalį, nes Amerikoje tos
traukinės teragaudo tik dr.
K. Bobelio svečiai, o paprasti
mirtingieji apie tą „eleksyrą“
net nieko nežinojo. Kas ką,
kaip ir kuo vaišina — kiekvie-
no asmeninis reikalas, bet
kodėl dr. K. Bobelis, sugalvojęs
„pilti benzina į ugnį“ Lietu-
voje, kur taip siaučia soviet-
mečių išugdytas alkoholizmas
ir nuo kada gydytojai pradėjo
alkoholiu širdis gydyti? Kodėl
užmirštama Hipokrato prie-
saika ir tampama Hipokritu?

Emilija J. Valantinienė
Chicago, IL

NORĖTUSI DAŽNIAU

Su įdomumu skaitau Liūdos
Germanienės rašinius. Nepai-
stant apie ką ji berašytų, vis-
kas būna aprašyta įdomiai.
Norėtusi dažniau jos straips-
nių „Drauge“.

Eugenija Baršketienė
Hinsdale, IL

KOVA SU NUTAUTĖJIMU

Neseniai skaitiau amerikie-
čių spaudoje žinutę apie ban-
dymą sustiprinti religinį jaus-
mą jaunų žydų tarpe. Tai būtų
programa, kuri padengtų
jaunų žydų, nuo 15 iki 26 me-
tų amžiaus, dešimties dienų
kelionę į Izraelį. Žydų bend-
ruomenei rūpestį kelia jų jau-
nimo atsitolinimas nuo jų reli-
gijos ir santuokos su kitų re-
ligijų asmenimis. Judaizmas
buvo ir yra pagrindas, kuris
igalino žydus, nepaisant am-
žiaus trukusių persekiojimų,
išsilaikyti. Viltis yra, kad jau-
nimo atsitolinimas nuo jų reli-
gijos sustiprins jų žydiškumą.

Ši programa Birthright Is-
rael būtų finansuojama įvai-
rių žydų organizacijų Šiaurės
Amerikoje ir Izraelio valdžios,
ir būtų prieinama jauniems
žydams visame pasaulyje.
Išėjusios lietuviai, išsibarstę
po visą pasaulį, irgi mato did-
žiulį jaunimo nutautėjimo
pavojų. Ar mums tokia progra-
ma nebūtų labai svarbi ir gy-
vybiška? Didžiulės sumos, su-
rinktos išeivijoje, nueina į Lie-
tuvą kaip parama politinėms
partijoms ir jų vadams, turi-

me keliolika fondų, remiančių
našlaičius, benamius vargšus
ir mūsų mielai skaitomą dien-
raštį „Draugą“. Nenoriu teigti,
kad ta parama nėra reikalinga,
bet problema su išeivijos
jaunimo nutautėjimu vis didė-
ja. Ar negalėtų JAV Lietuvių
Bendruomenės ir Lietuvos
Respublikos Seimo bendra ko-
misija šią idėją svarstyti? Lie-
tuvų fondas kiekvienais me-
tais išmoka dideles sumas sti-
pendijoms iš Lietuvos atvyku-
siams studentams. Kiek iš jų
grįžta į Lietuvą? O kodėl ne-
paremti išeivijos jaunimo apsi-
lankymo į tėvų žemę? Gal at-
sirastų ir daugiau mecenatų,
juk išeivijoje netrūksta pasitu-
rinčių tautiečių. Kas atsitiko
su lietuvių kalbos kursais
išeivijos jaunimui Lietuvoje?
Gal būtų galima panašia idėja
pasinaudoti.

Vytas Petrulis
Livonia, MI

Pastaba. Ta tema jau buvo
rašyta ir „Drauge“ vedama-
jame š.m. lapkričio 18 d. („O
gal tas tiktų ir lietuviams?“).

**NEPAVERSKIME
NERIJOS ASFALTO
DŽIUNGLEMS!**

Niekad nepriklausiau žalie-
siams (LŽJ), bet piestu viso-
mis keturiomis stojiu kartu
su jais prieš pradedant turiz-
mo industrializaciją Kuršių
nerijos valstybiniam parke.
Keletą naktų tiesiog nemiego-
jau dėl š.m. lapkričio 18 d.
„Drauge“, pirmajame pusla-
pyje, išspausdintos žinios, kad
prie Nidos yra planuojamas
pastatyti net 1.5 km ilgio lek-
tuvų nusileidimo-pakilimo ta-
kas. Tai maždaug toks plotis,
koks ir Neringos plotis toje vie-
toje! Kas per daug — nesvei-
ka!

Dar A. Brazausko presiden-
tavimo metais kažkas buvo
pasišovęs Nidoje pastatyti
prezidentūros vasaros residen-
ciją, kuriai, galbūt LŽJ dėka,
nebuvo lemta tapti kūnu. Aš
irgi tuomet parašiau straips-
nelį „Drauge“, prieštarauda-
mas tokiame užsimojimui, nors
abejoju, kad mano įkištas tri-
grašis turėjo įtakos ano pro-
jekto atsisakymui. O gal ir
turėjo? Gal kam ir pakuteno
sąžinę? Čia juk dar rimtesnis
reikalas!

Kalbant apie sąžinę, noriu
su skaitytojais pasidalinti vi-
nu nutikimu — man asme-
nišku. Gal prieš trečdį šimt-
mečio teko dirbti vienoje in-
žinerijos firmoje, statant turis-
tinių laivelių prielauką prie
didžiulio ir gražaus Yellow-
stone valstybinio parko ežero.

Po keleto metų ten apsilan-
kiau ir matant, kokią žalą ta
dirbtinė matlauka padarė tos
nuostabią gražios vietovės
aplinkai, labai gailėjau, pri-
siėjęs prie jos suteršimo. Da-
bar jau nebeakaltau meškos su
meškiukais, kurie tuomet ma-
ne netikėtai įvijo į ledo šaltu-
mo ežero įlankos vandenį ir
negalėtingai į purvus įvertė
mano ten vartotą matavimo
instrumentą — theodolitą.

Meškinams jau seniai atlei-
dau, bet nemanau, kad pats
sau atleistiau, jei tylėčiau dėl
Kuršių nerijos, to nuosta-
baus ir reto grožio žemės kam-
pelio ateities, kurį ketinama
paversti į asfaltines džiungles.
Tam protestuoti nėra vien tik
LŽJ, bet kiekvieno Lietuvos
piliečio, kiekvieno susipratu-
sio lietuvių reikalas.

Nesu žaliasis, bet pradėdau
žaliuoti iš apmaudo, kad apsk-
ritai gali atsirasti žmonių to-
kiems trumparegiškiems užsi-
mojimams.

Jonas Šarka,
Omaha, NE

PADĖKA

Vos tik atvykus į Ameriką ir pradėjus naują gyve-
nimą, dar net nespėjus pilnai įsikurti, mūsų šeima
ištikio didžiulę nelaimę — autoavarijoje žuvo mano
brangi žmona, dviejų mažų vaikų mamytė —

A.†A.
AUKSĖ DABRAVOLSKIENĖ

Sunkią netekties valandą mums daug padėjo Lietu-
vos Dukterys, pirm. Joana Krutulienė, kurios dengė vi-
sas laidotuvių išlaidas, Socialinių Reikalų taryba, Bi-
rutė Jasaitienė, laidojimo namų direktorius Donald M.
Petkus, Marquette Parko namų savininkų organizacija,
pirm. Juozas Bagdžius.

Nuoširdžiai dėkojame už taip reikalingas aukas, ku-
rios buvo surinktos Socialinių Reikalų raštineje, laidoji-
mo namuose ir paaukotas asmeniškai.

Labai dėkoju draugams ir visiems tautiečiams, ku-
rie atėjo atsisveikinti su mylima žmona ir vaikų Ma-
myte, užjautė, palaikė morališkai skaudžią netekties
valandą.

**Vyras Artūras, sūnūs Paulius ir Martynas, ir
Aukšės mama.**

PADĖKA
A.†A.
KAZIMIERAS VIERAITIS

Mūsų brangus Brolis mirė šių metų lapkričio 11 d.
Buvo palaidotas lapkričio 14 d. Šv. Kazimiero lietuvių
kapinėse.

Dėkojame kun. V. Mikolaičiui už maldas koplyčioje,
atnašautas šv. Mišias, pamokslą ir maldas kapuose.

Acū sol. M. Momkieniui už giesmės šv. Mišių laikų.

Dėkojam Vytauto Didžiojo šaulių rinktinės nariams
būdusiems prieš karstą ir palydėjusiems velionį į
Amžino Poilsio vietą.

Nuoširdus acū giminėms, draugams ir pažįsta-
miems taip gausiai susirinkusiems atsisveikinti su a.a.
Kazimieru.

Acū už pareikštą užuojautą, šv. Mišių aukas ir
kitas aukas, kurios bus perduotos Almos Fondui.

Dėkojame karsto nešėjams.

Acū laidotuvių direkt. D. M. Petkui už rūpestingą
patarnavimą.

Lidintys: seserys Albina, Izabelė, Tefa, brolis
Zenonas su šeimomis, B. Juodelių šeima.

A.A. VYTAUTO VYGANTO FONDUI AUKOJO

Šeima ir Ateities fondas dėkoja aukojusiems A.A. Vytauto
Vyganto fondui.

Aukojo 1000.00 Seyfarth, Shaw, Fairweather ir
Geraldson, New York, N.Y.; Po 500.00 Hotel Employees ir
Restaurant Employees International Union, Washington,
D.C., Micheal Kay, Dallas, TX., J.J. ir Elizabeth O'Neil,
Dallas, TX; 250.00 Stanley L. Aiges, Fort Lee, N.J., po 200.00
Don Carty, Dallas, TX, Vytautas Maželis, Ridgewood, N.Y.,
Barbara Seyferth, Chicago, IL, Tomkų šeima (Sigita, Leonas
ir Milda, Daiva ir Jeff Fuerst, Živilė ir Stepas Puodžiūnai),
Westhills, CA; po 100.00 Renata ir Tadas Alinskai,
Ridgewood, N.Y., Auburn Universiteto veterinarijos
residentai, Auburn, AL, Daiva ir Arvydas Barzdukai, Falls
Church, VA, Daiva ir Antanas Bobelai, Massapequa Park,
N.Y. Teresė ir Algimantas Gečiai, Huntington Valley, PA,
Ralph E. Gretzinger III, Plano, TX, Dana ir Vytautas Glybiai,
Plano, TX, Gailutė Janušonis, Rochester, N.Y., Teresė ir
Kazys Kazlauskai, Gurnee, IL, Raimonda ir Ričardas
Kontrimai, Mission Viejo, CA, Darcy ir Darius Kudzma, Royal
Oaks, MI, Laurie ir Linas Kudzma, Annandale, N.J., Regina
Kudžmienė, Great Neck, N.Y., Hal ir Diedre Michel Jr.,
Irving, TX, Audrius Polikaitis, Lemont, IL, Dalilė ir Antanas
Polikaitiai, Westlake Village, CA, Shirley Reinfelder, Little
Neck, N.Y. Laima ir Jonas Šaltiai, Arlington Heights, IL,
Daina ir Donatas Siliūnai, Downers Grove, IL, Eleonora ir
Leonas Simonaitiai, Hartford, CT, Toronto Ateitininkai per
Liną Daukšą, Torontas, Inga ir Alfonsas Tumai, Simi Valley,
CA, Elona ir Rimas Vaišniai, North Haven, CT, Rita
Vencloviene ir Viktutė Siliūnienė, Deerfield, IL; po 75.00
Rima ir Lance Acord, Los Angeles, CA, Lina ir Jeff Bey,
Oceanport, N.J.; Po 60.00 Asta ir Vytas Čuplinskai, Riverside,
IL, Čuplinskų šeima, Torontas, Val Connelly, Burlingame,
CA, Bronė Kuodienė, Arlington, MA, Antanas Dundzila,
McLean, VA, Liuda Gudeliene, Greenwich, CT, Klumpės šokių
grupė, Waukegan, IL, Paulius Kontrimas, Mission Viejo, CA,
Bronė Kuodienė, Arlington, MA, Gintys ir Richard Lombardi,
Dallas, TX, Vilija ir Thomas, Coppell, TX; po 30.00 Claudia
Buse, Kirchweyhe, Vokietija, Danutė ir Leonas
Garbaliuskai, Mississauga, CANADA, Sernai, CANADA; po
25.00 Marytė Černiūtė, Hinsdale, IL, Cheryl ir Robert Flynn,
Colleyville, TX, Virginia ir Algimantas Gureckai, Windsor,
CT, Judy ir Ray Powers, Carrollton, TX, Valentina ir Viktoras
Rauckiai, Farmington Hills, MI; šeimos auka, 3000.00.
Norintys prisidėti prie šio fondo, kuris skirtas ugdyti
katalikišką jaunimą, prašom siųsti aukas:

**ATEITIES FOUNDATION - RELIEF FUND / P.V.V.
FONDAS c/o M. Vygantas, 1430 N. Harlem #D, River
Forest, IL 60355.**

**A.†A.
STASYS ASTRAS**

Gyveno Grand Rapids, Michigan. Mirė 1998 m.
gruodžio 5 d., 9 val. ryto sulaukęs 83 metų.

Gimė Lietuvoje, Notėnų kaime, Žemaitijoje. Baigė
Gruzdžių Aukšt. Gyvulininkystės mokyklą. Amerikoje
išgyveno 49 metus.

Nuliūdę liko: žmona Uršulė, duklė Marytė Currier,
žentas Patrikas, ir sūnus Antanas, marti Rita, sūnus
Donatas, marti Kathy, duklė Alberta, žentas Kuljit
Singh, trylika anūkų ir vienas proanūkas Amerikoje.

Lietuvoje liko broliai Donatas, Vacys, Adolfas Ast-
rauskai su šeimomis, sesuo Birutė Gabrenienė su šei-
ma, seserė Irena Linkauskienė su šeima ir kiti gi-
minės.

Kanadoje liko seserė Birutė Eidintienė, vyras
gerb. ambasadorius Alfonsas Eidintas su šeima.

Priklausė Grand Rapids Lietuvių Bendruomenei,
Šv. Jurgio ir Vytauto draugijoms ir kitoms organizaci-
joms.

Velionis pašarvotas Barto laidotuvių namuose,
Grand Rapids, Michigan. Laidotuvės įvyks antradienį,
gruodžio 8 d. Šv. Mišios bus aukojamos už jo sielą 11:30
val. ryto, Šv. Petro ir Povilo bažnyčioje, Grand Rapids.
Po Mišių velionis bus palaidotas Šv. Petro ir Povilo lie-
tuvų parapijos kapinėse.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįs-
tamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Prašome visus, a.a. Stasį pažinusius, prisiminti jį
maldoje ar mintyse.

Nuliūdę: žmona, dukterys, sūnūs, anūkai ir kiti
giminės.

Liūdesio valandoje
A.†A.
VENAI LAURAITIENEI

išėjus Amžinybėn, dalinamės skausmu ir liūdesiu su vyru
ALEKSU, dukra VILIGAILĖ LENDRAITIENE su šeima,
sūnūmi VYTAUTU ir kitais artimaisiais.

Vanda, Gediminas, Andrius, Laima ir Danutė Balukai

Mirus brangiai Motinai
A.†A.
VENAI LAURAITIENEI,

VILIGAILĖ LENDRAITIENĖ, jos Tėvą, Šeimą bei arti-
muosius skaudžioje netekties valandoje nuoširdžiai užjaučia
ir liūdi kartu

*Ariogalos ligoninės direktorė Vida Krencienė
ir gydytojų kolektyvas*

A.†A.
STASIUI BRIEDŽIUI

mirus, žmoną ELENA, dukrą VIOLETA, žentą VI-
LIŲ, anūkes TANIA, KRISTINĄ ir visus artimuosius
nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime.

*Elena ir Kazys Karveliai
Grazina, Vidas ir Jyltė Karveliai
Edis ir Sarah Karveliai
Rasa ir Kastytis Karveliai*

A.†A.
KONSTANCIJAI VALIUŠKIENEI

mirus, nuoširdžiai užjaučiame jos vyrą dr. ANTANĄ,
dukrą GAJĄ su šeima ir visus artimuosius.

*Teodora Tamulienė
Zosė Martinaitienė
Juozas Žadeikis*

A.†A.
VENAI LAURAITIENEI

mirus, nuoširdžiai užjaučiame vyrą ALEKSĄ, dukrą
VILIGAILĖ ir sūnų VYTAUTĄ su šeimomis, visus
gimines bei artimuosius ir kartu liūdime.

*Elena Jasaitienė
Marija Vilutienė*

St. Petersburg, Florida

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

ESAME DĖKINGI!

Aldona Zailskaitė, buvusi „Draugo“ pirmojo puslapio redaktorė, net pasitraukusi iš tų pareigų, dar keletą metų sąžiningai rašė sielą nuskaidrinančius straipsnius šeštadieniniame „Rimties valandėse“ skyriui. Esame įsitikinę, kad mūsų skaitytojai tų straipsnių nekantriai laukdavo ir skaitydavo.

Deja, uolios mūsų bendradarbė Aldona praėjusią savaitę pranešė, kad, dėl nusidėjusių aplinkybių, turi nuolatinių bendradarbiavimą nutraukti. Visiškai iš „Draugo“ puslapio ji nežada pranykti — ypatingų švenčių progomis — ir toliau parašys, bet savaitinio rašymo našta pasidare per sunki, tad turi ją padėti.

Esame nuiludę, kad prarandame tokį svarbų įnašą į mūsų dienraščio puslapius, tačiau tuo pačiu turime sutikti su A. Zailskaitės pageidavimu. Žodžiais jai padėkos už ilgą metų darbą neįmanoma išreikšti. Lauksime bent tu resnesnį jos straipsnių, o tuo tarpu tariame nuoširdų aciu ir linkime sėkmės!

Redakcija

„Sietuvos“ skautininkų ir vyr. skautų draugovės šeimoms šventė šeštadienį, gruodžio 12 d., 1 v.p. vyks sesės Jolandos Kerplienės namuose. Vaisės sudėtinės. Turint klausimų prašoma skambinti draugininkei, tel. 630-257-2558. Visos sesės ir svečiai kviečiami dalyvauti.

„Amerikos lietuvių radijo“ valandos š.m. lapkričio 23 d. Jaunimo centre surengtas koncertas sulaukęs didelio pasisekimo. Koncerto rengėjai, o taip pat Arvydas Paltinas, Nėlė Paltininė ir Nijolė Tallat-Kelpšaitė dėkoja už parodytą dėmesį.

Advento susikaupimas Švč. M. Marijos Gimimo parapijoje vyks gruodžio 11-13 d. Susikaupimui vadovaus Vatikano radijo lietuviškų laidų direktorius kun. Virginijus Vailentas. Penktadienį, gruodžio 11, ir šeštadienį, gruodžio 12 d., išpažinčių bus klausoma pusvalandį prieš pamaldas, kurios vyks 9 val. ryte ir 5 val. vakare. Sekmadienį svečias bus 8 val. ir 10:30 val. r. Mišiose. Po 10:30 val. r. Mišių kun. Vailentas skaitys paskaitą ir atsakys į klausimus parapijos saleje. Visi kviečiami gausiai dalyvauti ir pasirošti Kristaus Gimimo šventei.

Lietuvių fronto bičiulių prieškalėdinis susirinkimas įvyks gruodžio 11 d., penktadienį, 2 val. p.p., t. marijonų namuose. Susirinkime dalyvaus dr. Adolfas ir Jadvyga Damašiai, atvykę iš Lietuvos ir JAV žiemos atostogoms.

Aldona Soliūnienė, viena geriausių, gardžių vaišinių Pal. Juirgio Matulaitio misijos choro svečius pietumis gruodžio 13 d., 12 val., Pasaulio lietuvių centre. Kad būtų galima pakankamai paruošti maisto, apie dalyvavimą pietuose prašome pranešti tel. 815-836-1845 iki gruodžio 9 d.

Labdaros vakaras „Seklyčioje“ Programą atliks Stasė Jagminienė, Jūra Bakaitienė, solistai Margarita ir Valdas Momkai ir galbūt visi susirinkusieji... Labdaros vakaras vyks jau šį šeštadienį, gruodžio 12 d., 6:30 val. vak. Užsitikrinkite sau vietą, skambinkite 773-476-2655. Iki pasimatymo!

Šiandien, antradienį, yra Marijos Nekalto Prasišėjimo šventė. Kas nespėjo iš vakaro ar ši rytą dalyvauti Mišiose (dalyvavimas visiems katalikams privalomas), gali tai padaryti vakare. Švč. M. Marijos Gimimo bažnyčioje Marquette Parke Mišios lietuvių kalba bus 6:30 val. vak.

Čikagos ateitininkų Kūčios sekmdienį, gruodžio 20 d., 1 val. p.p. vyks Jaunimo centre. Visi kviečiami. Registravimasis pas Valeriją Žadeikienę, tel. 708-424-4150.

11-OJI MADŲ PARODA „SEKLYČIOJE“

Šį spalio 21-os trečiadienį „Seklyčioje“ įvyko 11-oji madų paroda. Kaip gera, kad „Seklyčioje“ renginių vadovė E. Siurienė turi tokią lanką ir turtingą vaizduotę. Ji vis sugalvoja ką nors įdomaus ar gražaus, kad tuos trečiadienio pobūvius pajauirintų. Surengti madų parodą nėra taip lengva.

Pirmiausia reikia susirasti „modelius“ ir jų prisipašyti, kad sutiktų dalyvauti. Demonstruoti madas nesudėtinga — reikia tik pereiti per salę ir, užlipus ant paaukštinimo, keletą kartų žengtelėti, apsisukti, kad žiūrovai galėtų pamatyti demonstruojamo drabužio detales. Ilgai trunka, kol prisipašai, kad kas nors sutiktų demonstruoti rūbus, nes mūsų modeliuotojos — ne profesionalės, todėl neapsakomai kuklios. Šį sykį drabužių demonstravimą sąrašė sudarė 8 moterys ir (ačiū jiems už solidarumą) 2 vyriškiai: šaunuolis Jonas Žebrauskas, kuris visur ir visada stengiasi „Seklyčiai“ padėti, ir mūsų nepašaltantis fotografas Antanas Malinauskas. Buvo demonstruojami: sportiniai, šventadieniniai ir vakariniai rūbai. Salę labai gražiai papuošė dekoratorius Liudas „Seklyčio“ sienas nukabinėdamas lietuviškomis lovatiesėmis, staltiesėmis bei juostomis, kurias paskolino G. Giedraitytė. Margaspalvės rudeniinių gėlių puokštės puošė stalus.

Akordeonu maestro Faustas Strolia grojo visokiasias romantiškas ir šokių melodijas, ši muzika visiems taip pakėlė nuotaiką, kad žiūrovai net emė kartu niūniuoti ir rankomis ploti, į madų demonstruojamas bežiūrėdami. Prisimenu seno eilėraščio posmą, kad: „Savaip gražus kiekvienas metų laikas“. Nesvarbu, kad tas mūsų „laikas“ jau visai rudeniškas, tačiau galima ir gražiai, grakščiai pasenti. Be to, kaip kadaise žemaičiai sakydavo, kad „Vuo kas gal mums neleist bagota galvout?“ Tai taip „bagota galvoutami“, pirmieji drabužių demonstruoti išėjo Juzė ir Jonas Žebrauskas — abu pasipuošę aukštais tiškais tautiniais drabužiais. Drabužiai Žebrauskus „suvedė į krūvą“, nors Juzė Žebrauskienė kilusi iš Žemaitijos, o Jonas — aukštaitis.

Antroji pasirodė modeliuotoja Jūra Bakaitienė (visi drabužiai pačios Jūros sukurti ir pasiūti). Ji dėvėjo pilkos ir juodos spalvos vilnonį kostiumėlį — švarkelį ir kelnės. Prie jo labai tiko šilko skarelė. Aldona Budrienė pasirodė, pasipuošusi lygiai, grakščiai sukirptu kostiumėliu. Prie jo buvo užsidėjusi gražius papuošalus, o saulės akiniai atrodė lyg tigro akys. Mūsų „Seklyčio“ nuoširdi talkininkė ir daugelio madų

parodų dalyvė Juzė Ivauskienė (kaip lengva demonstruoti rūbus, kai esi lyg tam sutverta: gražutė, smulkutė ir visad greitutė). Ji taip pat žiūrovams rodė kostiumėlį ir šaunią skrybėlę, o visą aprangą puošė žiburiuodamas mažas žaliukas švarko atlaže.

Ketvirtoji buvo Palmyra Jakienė (pernai irgi dalyvavusi parodoje), kuri atžingsniavo, apsiavusi puikiais sportiniais batais (tokiais, kokie dabar madingi — su aukštais padais), irgi sportiškai apsirengusi — raudonšvarkiu kostiumėliu ir juodomis kelnėmis. Emilija Kantienė (visur dalyvaujanti ir gerus darbus dirbanti) parodai taip pat apsirengė sportiškai, kaip ši rudeniškos sezoną moteriškes rengiasi, „išeidamos į žmones“.

Janinos Lišauskienės dėvimas aksominis drabužis buvo labai įdomus, jos švarkelis buvo auksu siuvinėtas, su uždaru kaklu. Apsisukusi grįžti atgal, demonstruotoja švarkelį nusiėmė, ir tada pamatėme įdomią berankovę palaidinuką. Tikrai puiki kombinacija. Kita (aštuntoji) madų demonstruotoja — Kleopatra Šimkienė (dažnai dalyvaujanti madų parodose) irgi sportiškai apsirengusi ir dėvinti originalią mėlyną skrybėlaitę. Po jos pasirodymo matėme mūsų nuolatinę trečiadieninių popietinių lankytojų Marytę Juknienę. Ji išėjo apsirengusi pilku drabužiu, lyg būtų pasiruošusi eiti, ko nors pirkti. Labai įdomi ir graži idėja. „Pasigardžiavimui“ liko mūsų mielas A. Malinauskas, nepašaltantis „Seklyčio“ renginių fotografas. Rūbus demonstruodamas, nefotografavo, tik šmaikščiai peržiūrėjo per salę, į dailaus švarko kišenę, kad visi matytų, „Draugą“ įsikūšę. Sportiškai, „pasikaisę“, kaip teniso žaidėjai (net ir su raketėmis bei švedinukais), Juzė ir Jonas Žebrauskai, tarpusavyje gražiai „susizaidę“, „sužaidę“ ir mums beveik visas varžybas. Po to buvo pertrauka, ir jos metu F. Strolia grojo mielas, lengvas melodijas.

Po pertraukos buvo demonstruojami šventadieniniai-iseiginiai drabužiai. Sofija Plėnienė, parodos koordinatore, demonstravo 2 dalių margą suknelę, kurią puošė nuostabūs karoliai. Jūra Bakaitienė šį kartą pasirodė, apsilvikiusi juodos vilnos megztą popietinę suknelę, kurios priekinis, nugaros ir rankovės buvo puoštos žvėrio kailio aksomine imitacija. Aldonos Budrienės rudeninis, pilkai melsvas kostiumėlis labai tiko jos puikiai figūrai, o melsvą skrybėlę puošė visiems daug dėmesio sukelusi strauso plunksna, o gal ir plunksnos? Juzė Ivauskienė labai tiko violetiniais kostiumėliu ir savotiška, „su polėkiu“, skrybėlė. Man Juzės Ivauskienės drabužiai priminė šaunų muškietininką (vieną tų muškietininkų, apie kuriuos skaitėme mokyklos suole). Kaip smagu, kad žmogus sugeba „dušioj“ nepasenti. Palmyra Jakienė šį sykį pasirodė, lyg rimtai būtų pasiruošusi eiti į kažkokį iškilmingą pobūvį, nes dėvėjo ir kailį ant pečių, ir labai dailią megztą suknelę. Buvo pasipuošusi ne tik auksine grandine ant kaklo ir apyranke to paties metalo, bet ir „auksiniais“ batais — toks malonus, šviesus vaizdas. Ir vėl staiga prisimenu tą žemaitišką pasiteiravimą „kas gal neleist baguota“ (šį sykį bus) atruodyt? Emilija Kantienė, apsilvikiusi mėlynąjį kostiumėlį — lyg rygiagėlę. Ta mėlyna spalva labai tiko prie jos platininių plaukų. Ant Emilijos Kantienės kaklo „švietė“ reto gražumo auksinė rūta, kuri buvo padovanota

Gruodžio 7 d., t. marijonų vienuolyno patalpose susirinkę uolieji „Draugo“ talkininkai visiems mūsų skaitytojams išsiuntinėjo gražų, naują, 1999-ųjų metų „Draugo“ kalendorių. Priekyje iš kairės: P. Totoraitis, O. Baukienė, A. Totoraitienė, S. Plėnienė, J. Ivauskienė (tuojau už jos), V. Valavičienė, O. Gradinskienė ir A. Čepenas; II eil.: M. Baukus, V. Momkus, S. Žilėvičius, N. Sodeikienė, A. Kriaučiūnienė, J. Giginienė, A. Pauzulis, V. Jakovickas, A. Smilga, V. Milaitis, K. Rozanskas, A. Dirgela, J. Januševičius, A. Valavičius ir J. Vidžiūnas. Dar talkino M. Remienė. Visiems esame labai dėkingi!

„auksinių vestuvių“ jubilėjaus proga.

Janina Lišauskienė irgi atrodė išsipošusi, lyg eidama į iškilmingą pobūvį, nes jos suknelė — ilga, pilka ir dailiai juodai raštuota. Prie elegantiško drabužio pritaikyti ir papuošalai.

Paskui moteriškaitės per salę greit nužingsniavo A. Malinauskas — gražų kaklaraištį pasirišęs ir mėlyną švarką užsivilkęs — atrodė, kad skubai į kažkokį koncertą, ką nors fotografuoti.

Kleopatra Šimkienė elegantiškai kostiumuota ir skrybėlėta, ir pirštinėta. Publikai, t.y. žiūrovams, Kleopatra Šimkienė paaiškino, kad šiemet kailiai vėl madingi. Vargšai „kailinėti“ žvėreliai...

Marytė Juknienė visus žavėjo šviesiai violetiniu kostiumėliu ir kepuraitė. Jos papuošalai: perlai ir mėlyni akmenukai (nepaklausiau, kaip jie vadinasi, bet vėrinys tikrai gražus).

Po to vėl pamatėme Žebrauskus, kurie už rankelių susiėmę, ejo per salę, lyg keliautų į kokį pasirodymą Jaunimo centre. Juzė — juoda suknele, puikiais gintaro karoliais pasidabinus, o Jonas Žebrauskas — simpatiška atrodantis, apsilvikięs bet kokį drabužį (šį kartą dėvėjo tamsų kostiumą).

Paskutiniai rūbai, kuriuos matėme parodoje, buvo Jūros Bakaitienės siūti stilizuoti liet. tautiniai drabužiai, specialiai sukurti šiuo metu Lietuvių dienoms Los Angeles. Šilkinė ir lininė tautinių raštų sijono medžiaga šią vasarą pirktą Kaune.

Taip ir prabėgo labai marga ir beveik nerūpestinga popietė. Pradėjo ją tautiniais drabužiais pasipuošę Žebrauskai, o baigė irgi lietuvišku, bet jau stilizuotu drabužiu, J. Bakaitienė. (Gerą nuotaiką mums „sukūrė“ mūsų mielas Pagani — F. Strolia, grodamas šviesias, linksmas melodijas. Tikimės, kad ir kitais metais rengsime madų parodą. Rodyti dar turime ką ir pajėgiame, tik kad būtų žiūrovų.

Emilija J. Valantinienė

Čikagos Lietuvių pensininkų sąjungos valdyba. Iš kairės: Antanas Malinauskas, Antanina Reptienė, Alex Navardauskas, Anelė Ramanauskienė, Stasė Rudokienė, Vladas Paliulionis, Janina Skama. Nuotr. Z. Degučio

PENSININKŲ SĄJUNGOS SUSIRINKIMAS

Lietuvių pensininkų Čikagos sąjungos narių (prie naujos valdybos) susirinkimas įvyko lapkričio 10 d., 1 val. po pietų, Vytauto Didžiojo šaulių rinktinės namuose. Susirinkimą malda atidarė valdybos pirmininkas Alex Navardauskas. Mirusieji, kurių buvo 328 per visą sąjungos laiką, pagerbti minutės atsisvejojimu ir susikaupimu. Pirmojo susirinkimo protokolas iš 1998 m. kovo 26 d. skaitė sekretorė Antanina Reptienė. Protokolas priimtas be pataisų. Po to buvo sąjungos 25 metų minėjimas. Garbės vicepirmininkas Juozas Skeivys tarė trumpą žodį. Jis pasidžiaugė naujai atkurta Pensininkų sąjunga, linkėjo sėkmės ir ištermės, sveikino visus valdybos narius, išjungusius į šį garbiną, bet nepelningą darbą. Po kalbos valdybos sekretorė Antanina Reptienė perskaitė sąjungos steigiamos susirinkimo protokolą. Jis skambėjo šitaip: 1973 m. lapkričio 10 d. Hollywood svetainėje įvyko steigiamasis Lietuvių pensininkų susirinkimas. Jį atidarė Juozas Gibaitis, pateikdamas darbotvarkę. Susirinkimui pirmininkauti sutiko Stasys Grigaravičius, sekretoriauti Ona Karosienė.

Šio susirinkimo iniciatorius buvo Juozas Gibaitis. Jis savo žodyje išdėstė, kaip sunku yra vienišam pensininkui savo reikalus bei rūpesčius sutvarkyti. Valstybinės įstaigos mažai tekreipiančios dėmesio, jei kreipiamasi ne organizacijos vardu. Gen. Mikas Reklaitis savo žodyje pareiškė, kad nėra jokių abejonių šią organizaciją steigiant, ji labai reikalinga, tik svarbu nustatyti darbų eilę. Susirinkimo dalyviai vienbalsiai pasisakė tokią organizaciją steigti.

Susitarta rinkti tik steigiamąją valdybą — 6 mėnesiams, kuri paruoštų įstatus, parinkti pavadinimą ir duotų visą steigiamosios organizacijos pagrindą. Valdybą nutarta

rinkti iš 7 asmenų. Buvo pasiūlyta 11 asmenų, dviem atsisakius liko 9, kurie ir buvo išrinkti.

Lietuvių pensininkų steigiamosios susirinkimo išrinkta valdyba: pirmininkas — Juozas Gibaitis, pirmininko I pav. — Stasys Grigaravičius, pirm. II pav. — Leopoldas Murelis, sekretorė — Ona Karosienė, izdininkas — Juozas Blazys, spaudos atstovas — Ignas Serapinas, soc. reik. — Juozas Bulikas, soc. reik. — Kazys Karazija, org. propagandos — Martynas Nagys.

Ilgamečiui Lietuvių pensininkų sąjungos pirmininkui Stasiui Vanagūnui 1997 m. gruodžio 6 d. į Amžinuosius namus iškeliavus, o kelių kitų sveikatai sušlubavus, sąjunga sustojo veikti. Likusio vicepirmininko Juozo Skeivio ir kitų likusių valdybos narių dėka, nutarta šaukti susirinkimą 1998 m. kovo 26 d. Šiame susirinkime ir buvo atkurta sąjunga, išrenkant tokios sudėties valdybą: pirmininkas — Alex Navardauskas, I vicepirm. — Regina Petrauskienė, II vicepirm. — Frank Grigaliūnas, sekretorė — Antanina Reptienė, izdininkė — Stasė Rudokienė, korespondentas — Anatolijus Šlutas, vaišių vadovė — Janina Skama, padėjėjos Emilija Kantienė ir Anelė Ramanauskienė, ligonių lankytojos — Regina Petrauskienė ir Anelė Ramanauskienė. Naujoji valdyba turėjo porą posėdžių, rugpjūčio 16 d. surengė gegužinę. Tai buvo pirmoji gegužinė per visus sąjungos 25 metus.

Valdybos pranešimai. Pirminkas pranešė, kad Amerikos Lietuvių pensininkų valdyba sutinka dirbti 1998 ir 1999 metus. Susidariusios išlaidos apmokamos iš kasos. Mirus sąjungos nariui, nuperkamas vainikas (50 dol. vertės) arba, šeimai pageidaujant, išmokama pinigais. Sąjungos nario mokeskis pakeliamas nuo 3 iki 5 dol. metams. Valdyba nario mokesčio nemoka. Šio jubiliejaus proga už ilgametį idėjų darbą organizacijai Leonora Paketuriene, Antanina Reptienė už daugialypę veiklą

daugelyje organizacijų ir lietuvių vybės puoselėjimą, Janina Skama už ilgą metų darbą šioje organizacijoje — visos pakeltoji Garbės narsės.

Pranešimą padarė izdininkė Stasė Rudokienė. Pranešimas nuo kovo 26 d., kai išrinkta nauja valdyba, vienbalsiai priimtas. Kontrolės komisijos pranešimą padarė pirmininkas Vladas Paliulionis. Kontrolės komisijos aktas atitiko izdininkės pranešimui, todėl jokių klausimų nebuvo. Piniagai laikomi Midland Savings banke, dviejuose sąskaitose. Sergant sąjungos nariui, ligonių lankytojos aplanko sergantį ir įteikia 10 dolerių dovaną. Klausimų nebuvo, nes per tokį ilgą laiką į visus buvo atsakyta.

Nauji reikalai. Pirmininkas pranešė, kad nuo sausio 1 d. nario mokeskis bus 5 doleriai. Taip pat pranešė, kad birželio 22 d. bus sąjungos pusmetinis narių susirinkimas, o birželio 26 d. — gegužinė. Taigi visiems vėl reikės pasidarbauti, kad gegužinė pasisektų.

Aukų paskirstymas. „Draugui“ buvo paskirta 100 dol. auksa, „Margučiai II“ 100 dolerių ir Anatolijaus Šluto radijo 75 doleriai. Kai sąjunga uždirbs daugiau pinigų, bus paskirstyta daugiau aukų. Reikia pripažinti, kad susirinkimas buvo darbingas ir sėkmingas. Visi nariai labai gražiai priėmė sąjungos atkūrimą.

Susirinkimas buvo uždarytas ir sugiedotas Lietuvos himnas. Po to pasivažiinta.

Ant. Reptienė

SKELBIMAI

• **Indrė ir Donatas Tijiūnėliai**, vietoj kalėdinių dovanų, paukojo \$300 „Saulutei“, Lietuvos vaikų globos būreliui, kad šv. Kalėdos būtų linksmesnės varginaj gyventantiems Lietuvos vaikučiams. Ačiū! „Saulutė“, 419 Weidner Rd., Buffalo Grove, IL, 60089. Tel. (847) 537-7949. Tax ID #36-3003339.

• **Sigutė ir Juozas Užupiai** globoja du našlaičius Lietuvoje. Pratešdami globą kitiems metams, atsiuntė po \$150 - metinį vaiko globos mokesį, ir dar pridėjo \$25 - tai šventinė dovana. Dėkojame! „Lietuvos Našlaičių globos“ komitetas, 2711 W. 71 St., Chicago IL 60629.

• **Išnuomojamas 3 kamb.** butas prie 66 St. ir Kedzie Ave., su baldais ir šiluma; \$380 mėn. Tel. 708-425-7160.

• **Baltic Bakery** praneša, kad šakotis (Baumkuchen) galima užsakyti tel. 773-523-1510 ir atsiimti iš kepyklos, 4627 S. Hermitage Ave. Galime pristatyti į Čikagos pietvakarių priemiestius.

(sk.)